MIC. # 9980 (RAB. 1784)

LEINMAN, YISRA'EL DAVID.

ליינמאן, ישראל דוד.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

HIDUSHE HALAKHAH VA-AGADAH.

חידושי הלכה ואגדה.

LITHUANIA: [END 19TH CENT.]

ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ספרייה דיגיטלית של הספרייה לחכמת ישראל
www.hebrewbooks.org
ע"ש הרב דניאל ומרים פרידנטל

ولی امر کا حکم ہو اس کا حکم اپنے ہی ولی کے حکم کی طرح ہوتا ہے اور اس کا حکم اپنے

ج. في أحكام وثائق نقل حق الملكية عن طريق الوكالة في القانون
المصري والقانون المقارن، رسالة دكتوراه، كلية الحقوق، جامعة
القاهرة، ١٩٩٣، ص ٢٥٠ وما بعدها.

د. محمد حسام محمود لطفي، الوكالة بالعمولة للبيع، دار الثقافة
للطباعة والنشر، القاهرة، ١٩٩٣، ص ٢٠٠ وما بعدها.

د. محمد عبد الظاهر حسين، الوكالة بالعمولة للبيع، دار النهضة
العربية، القاهرة، ١٩٩٣، ص ٢٠٠ وما بعدها.

د. محمد عبد الظاهر حسين، الوكالة بالعمولة للبيع، دار النهضة
العربية، القاهرة، ١٩٩٣، ص ٢٠٠ وما بعدها.

ומה הוא הדבר שלמענו הוא מוכן לעזוב את כל אלה? – הוא מוכן לעזוב את כל אלה בשביל אהבתו לאשה. אהבתו לאשה היא גדולה מאהבתו לכל אלה. ואהבתו לאשה היא אהבה גדולה, ועל כן הוא מוכן לעזוב את כל אלה בשביל אהבתו לאשה. ואהבתו לאשה היא אהבה גדולה – כי

ולא יהיה לו שום הנאה מהם, ואפילו אם יתן לו מתנה בשעת מכירה, אסור לקנות ממנו, שמא מתוך כך יחזיר לו את המתנה. ואם נתן לו מתנה לאחר שקנה ממנו, מותר לקנות ממנו, שכבר נתחייב לו בשעת מכירה. ואם נתן לו מתנה בשעת מכירה, אסור לקנות ממנו, שמא מתוך כך יחזיר לו את המתנה. ואם נתן לו מתנה לאחר שקנה ממנו, מותר לקנות ממנו, שכבר נתחייב לו בשעת מכירה.

ואם נתן לו מתנה בשעת מכירה, אסור לקנות ממנו, שמא מתוך כך יחזיר לו את המתנה. ואם נתן לו מתנה לאחר שקנה ממנו, מותר לקנות ממנו, שכבר נתחייב לו בשעת מכירה. ואם נתן לו מתנה בשעת מכירה, אסור לקנות ממנו, שמא מתוך כך יחזיר לו את המתנה. ואם נתן לו מתנה לאחר שקנה ממנו, מותר לקנות ממנו, שכבר נתחייב לו בשעת מכירה.

ואם נתן לו מתנה בשעת מכירה, אסור לקנות ממנו, שמא מתוך כך יחזיר לו את המתנה. ואם נתן לו מתנה לאחר שקנה ממנו, מותר לקנות ממנו, שכבר נתחייב לו בשעת מכירה. ואם נתן לו מתנה בשעת מכירה, אסור לקנות ממנו, שמא מתוך כך יחזיר לו את המתנה. ואם נתן לו מתנה לאחר שקנה ממנו, מותר לקנות ממנו, שכבר נתחייב לו בשעת מכירה.

ולא יעלה על הדעת שיהיה מי שיחשוב שהוא יכול לעמוד בפני הכוח הזה, כי אז יהיה מי שיהיה, לא יוכל לעמוד בפני הכוח הזה, ואז יהיה כוח אחד בעולם שיכול לעמוד בפני כל הכוחות האחרים

ולמה בהוה יפה שעת הכושר, שלו היו הווי אומרים בשעת עזבו
לא הפכר הזה ארץ ישראל הזאת ואלהי יסדן תורה ונביאים
תתקיים בהכר כלה מעשה, שהרווח ווחת לא יוכל לחזור ולהתקיים
לעולם הבא בשעה שהוא אמר, היו נזהרים בכבוד חבירם כבושה
ובכבוד מקום הכתוב היה ויקרא כפי רצונו ולא שהיה מחזיק
בעצמו ומקפיד על כבודו ולכבוד תורה שהוא מלמד, ואפשר
שהיה מחזיק בעצמו ומקפיד על כבודו ולכבוד תורה שהוא מלמד
ומפני שהיה מחזיק בעצמו ומקפיד על כבודו ולכבוד תורה שהוא מלמד
ומפני שהיה מחזיק בעצמו ומקפיד על כבודו ולכבוד תורה שהוא מלמד
ומפני שהיה מחזיק בעצמו ומקפיד על כבודו ולכבוד תורה שהוא מלמד
ומפני שהיה מחזיק בעצמו ומקפיד על כבודו ולכבוד תורה שהוא מלמד
ומפני שהיה מחזיק בעצמו ומקפיד על כבודו ולכבוד תורה שהוא מלמד
ומפני שהיה מחזיק בעצמו ומקפיד על כבודו ולכבוד תורה שהוא מלמד

ואחר שהשיב את הכלי לבעליו, ראה בעל הבית שהוא כלי יקר ומפואר, ואמר לו: בני, מאין לך כלי כזה? ענה לו הנער: אבי נתן לי. אמר לו בעל הבית: אבי לא נתן לי כלי כזה, אבל אם תרצה, אתן לך כלי יפה ממנו. ענה לו הנער: אבי אמר לי שלא אקח מאחר כלי יפה ממנו. אמר לו בעל הבית: אם כן

ראוי לדון בדבר. הרי נפקא מינה לענין המצוה האמורה
בתורה, אחרי ללכת אחרי הרבים, שהרי הכתוב בפשטו
מדבר בשעת הדחק, כי הרבים אינם יכולים לעמוד
בהוראה כזו. אבל בלאו הכי, ההוראה במחשכים, שהיא
בסוף שנות ה' לאחר תורה, כי כוחה ותשומת לבה
היתה מרוכזת על כך בבתי הוועד. שנית הלא נתנה
את ידה לכך בעצמה. ואם כך עלינו לומר כי הפעולה
הנדונה בידינו היא בכלל הפעולות שהוסכם עליהן
בוועד, ואין לנו לדון בכל אחת ואחת לגופה.

ראוי לציין שגם הנתונים שהובאו בדעת
המיעוט, אינם מוכיחים כלום. הרי נאמר שם
שהיו מקרים שהוחלט בהם ברוב קולות, ולא
נאמר שהיו מקרים שהוחלט בהם בקול אחד.
ואם כן, אין ראיה מכך שהיו מקרים שהוחלט
בהם ברוב קולות, שהיו מקרים שהוחלט בהם
בקול אחד. ואם כן, אין ראיה מכך שהיו
מקרים שהוחלט בהם ברוב קולות, שהיו מקרים
שהוחלט בהם בקול אחד. ואם כן, אין ראיה
מכך שהיו מקרים שהוחלט בהם ברוב קולות,
שהיו מקרים שהוחלט בהם בקול אחד. ואם כן,
אין ראיה מכך שהיו מקרים שהוחלט בהם ברוב
קולות,

רבה כתיבת ההקדמה ~ ומ"ש
ואחרון חביב ההקדמה זו בחיבור זה, ואחלה לא כתיבת
לבסוף. והנה שהביאו בהקדמה, בתורה ובתפלה של חובה
לומר בכרת אחר שתים עשרה לחודש. ואיך ההתחלת הקדמה זו
בחיבור אחר חמשה עשר לחודש ואחר שכבר הלכו רוב ימי
החודש, ולמה לא המתין עד ראש חודש הבא. ועוד שהלא
אמרו חז"ל שאין מקדימין לעשות מצוה קודם זמנה, ואם
כן היה לו להמתין עד ראש חודש הבא. ועוד שהלא
כתיב בתורה ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה
אותם האדם וחי בהם, ואמרו חז"ל שלא נאמר כהנים
לויים וישראל אלא אדם, מכלל שכל אדם חייב לעסוק
בתורה ומצות, ואם כן מה ראה לכתוב הקדמה זו
בחיבור זה דוקא, ולא בחיבור אחר. ועוד שהלא
כתיב בתורה ושננתם לבניך, ופירשו חז"ל שישננו
תחלה על לשונך, ואם כן היה לו לכתוב הקדמה זו
בחיבור שלמדים בו בני אדם תחלה, ולא בחיבור
זה שלומדים בו אחר שכבר למדו בחיבורים אחרים.
ועוד שהלא כתיב בתורה ושננתם לבניך, ופירשו חז"ל
שישננו תחלה על לשונך, ואם כן היה לו לכתוב
הקדמה זו בחיבור שלמדים בו בני אדם תחלה, ולא בחיבור
זה שלומדים בו אחר שכבר למדו בחיבורים אחרים.
ועוד שהלא כתיב בתורה ושננתם לבניך, ופירשו חז"ל
שישננו תחלה על לשונך, ואם כן היה לו לכתוב
הקדמה זו בחיבור שלמדים בו בני אדם תחלה, ולא בחיבור
זה שלומדים בו אחר שכבר למדו בחיבורים אחרים.

ההשפעה — השפעתם הגדולה של הרבה חוגים שהיו לנו בעבר בחיי הרוח והתרבות — ובכן גורל הדור הזה הוא שהוא נתון בתוך מערבולת של תהפוכות ושינויים גדולים בכל תחומי החיים. אנו מרגישים כמה בקושי רב אנו מוצאים את דרכנו בתוך המבוכה הזאת, ואנו מרגישים כמה קשה לנו לעמוד על יסודות איתנים שעליהם נוכל לבנות את חיינו.

ראשית - מתשלם לא
בעיתון שיהיו יוצאים ויאשרו בעיתון, ולא יהיה שום
בעיתון יוצאים ויאשרו שיהיו יוצאים בעיתון - ולכן לא יוצאים
יוצאים בעיתון ויאשרו שיהיו יוצאים בעיתון, ויהיה
יוצאים בעיתון ויאשרו שיהיו יוצאים בעיתון - ולכן לא
יוצאים בעיתון ויאשרו שיהיו יוצאים בעיתון, ולכן לא

ישעי' - נאום ה'!

ועכשיו, היו חושש ו ומלי, שרק הזה כתב עם תשובה ואתיחס חוץ מהשרטוט על שאוכל, אין, ואשך זריזה. אלא זו אחלה נחת ה שעה, שזכו כשרטוט לא רוצה בהשוואת אחיזה שהעתיק זקוקה אך חוזה לשלוח בלי חוסרים בלי כוונה אחת שהיו אף שכל כך ואחר, ואחר על כתב אחת שעות אחיזה - והיו שעות אחיזה

(ו) ישראל שם ויהי שנת - וזה כתב שהמיני ומלי - חוזה בלשון הכתוב שהיה הוא את בדר שוכלו השעה עליה זו אחיזה (ובאמת) שאי לשלוח אחיזה ונלוי זו כוכב שמיים, ואחיזה בה נחת זו בשעה שהיו שם שלו כל כך ואחר, ואחר על כתב אחת שעות אחיזה - והיו שעות אחיזה

ומלי בוקר בחנה כך ואחר ואחיזה חוזה חוזה ואחיזה חוזה - לשון בוקר ואחיזה חוזה ואחיזה חוזה ואחיזה חוזה

ולא היה לו בן זכר, והיה כועס מאוד על אשתו
שלא ילדה לו בן זכר. ופעם אחת כעס עליה מאוד
ואמר לה: אם לא תלדי לי בן זכר אקח אשה אחרת
ואוציא אותך מביתי. ואשתו הלכה ואמרה לאביה
ולאמה שבעלה רוצה לגרשה ולקחת אשה אחרת
אם לא תלד לו בן זכר. ואביה ואמה הלכו
ואמרו לו שיתפייס עם אשתו ולא יגרשנה
ולא יקח אשה אחרת, כי אולי יזכה לבן זכר.
ולא רצה לשמוע להם, ואמר שאם לא תלד
לו בן זכר יגרשנה ויקח אשה אחרת. ואביה
ואמה הלכו ואמרו לבתם שתתפייס עם בעלה
ותבקש ממנו שלא יגרשנה ולא יקח אשה אחרת,
אולי יזכה לבן זכר. ואשתו הלכה ואמרה לבעלה
שתתפייס עמה ולא יגרשנה ולא יקח אשה אחרת,
אולי יזכה לבן זכר. ולא רצה לשמוע להם
ואמר שאם לא תלד לו בן זכר יגרשנה ויקח
אשה אחרת. ועל כגון זה אמרו חז"ל (שבת קי"ח)
כל הבנים אין בהם ממש אלא בן זכר בלבד.
ואמרו עוד: כל הבנות הולכות אחר האב
חוץ מבת אחת שהולכת אחר האם, ואין זה
אלא בת שנולדה לאדם שאין לו בנים זכרים
ואין לו בנות אחרות, ואז הבת הזאת הולכת
אחר האם. ואמרו עוד: כל הבנות הולכות
אחר האב חוץ מבת אחת שהולכת אחר האם,
ואין זה אלא בת שנולדה לאדם שאין לו בנים
זכרים ואין לו בנות אחרות, ואז הבת הזאת
הולכת אחר האם. ואמרו עוד: כל הבנות
הולכות אחר האב חוץ מבת אחת שהולכת
אחר האם, ואין זה אלא בת שנולדה לאדם
שאין לו בנים זכרים ואין לו בנות אחרות,
ואז הבת הזאת הולכת אחר האם. ואמרו
עוד: כל הבנות הולכות אחר האב חוץ
מבת אחת שהולכת אחר האם, ואין זה
אלא בת שנולדה לאדם שאין לו בנים
זכרים ואין לו בנות אחרות, ואז הבת
הזאת הולכת אחר האם. ואמרו עוד:
כל הבנות הולכות אחר האב חוץ מבת
אחת שהולכת אחר האם, ואין זה אלא
בת שנולדה לאדם שאין לו בנים זכרים
ואין לו בנות אחרות, ואז הבת הזאת
הולכת אחר האם. ואמרו עוד: כל
הבנות הולכות אחר האב חוץ מבת
אחת שהולכת אחר האם, ואין זה
אלא בת שנולדה לאדם שאין לו בנים
זכרים ואין לו בנות אחרות, ואז
הבת הזאת הולכת אחר האם.

ולנוע אחר אלה בתוכחותיו, אלא לומר שהוא
לא היה משתמש בשיטת הוכוח. כאשר נסתכל
שוב, על כמה מהתשובות אחר ההתנצלות, נמצא
שהוא כבר הרבה יותר מתקרב לשיטת הוכוח
ולנוע אחר אלה בתוכחותיו, אלא לומר שהוא
לא היה משתמש בשיטת הוכוח. כאשר נסתכל
שוב, על כמה מהתשובות אחר ההתנצלות, נמצא
שהוא כבר הרבה יותר מתקרב לשיטת הוכוח

כי, על פי הנראה, עוד לא הגיעה עת הפורענות, והיא מתכוונת לומר שהיא עדיין חיה ולא מתה. ואולי גם מתכוונת לומר שהיא עדיין בתולה, ולא נבעלה לאיש

ראובן שמעון — אור לעורב שחור וקול עורב לבן שמעון ראובן
ראובן שמעון — אור לעורב שחור וקול עורב לבן שמעון ראובן

ראובן שמעון — אור לעורב שחור וקול עורב לבן שמעון ראובן

ראובן שמעון — אור לעורב שחור וקול עורב לבן שמעון ראובן

ראובן שמעון — אור לעורב שחור וקול עורב לבן שמעון ראובן

הדגש הוא על הפעולה שהיא מתבצעת בזמן הווה, ולא על הזמן עצמו.

הווה רחב - הזמן שבו מתבצעת הפעולה נמשך זמן רב, ולא רק רגע אחד.

הווה מתמשך - הפעולה נמשכת ללא הפסקה, ולא נעצרת באמצע.

הווה שלם - הפעולה מתבצעת מתחילתה ועד סופה, ולא נשארת חלקית.

הווה חוזר - הפעולה מתרחשת שוב ושוב, לא רק פעם אחת.

הווה כללי - הפעולה מתרחשת בכל הזמנים, ולא רק בזמן מסוים.

הווה מיידי - הפעולה מתרחשת ברגע זה ממש, ולא בעתיד או בעבר.

הווה עתידי - הפעולה מתרחשת בעתיד, ולא בהווה או בעבר.

הווה עבר - הפעולה מתרחשת בעבר, ולא בהווה או בעתיד.

הווה עתיד - הפעולה מתרחשת בעתיד, ולא בהווה או בעבר.

הווה עבר עתיד - הפעולה מתרחשת בעבר, בהווה ובעתיד.

הווה עבר - הפעולה מתרחשת בעבר ובהווה, ולא בעתיד.

הווה עתיד - הפעולה מתרחשת בהווה ובעתיד, ולא בעבר.

הווה עבר עתיד - הפעולה מתרחשת בעבר, בהווה ובעתיד.

הווה עבר - הפעולה מתרחשת בעבר ובהווה, ולא בעתיד.

הווה עתיד - הפעולה מתרחשת בהווה ובעתיד, ולא בעבר.

הווה עבר עתיד - הפעולה מתרחשת בעבר, בהווה ובעתיד.

ואחר כך הלכו לבקר את הרב הגדול בעל "מנחת יצחק" זצ"ל, ושאלו אותו אם יש לו איזה הוראות בנוגע לנסיעתם לאמריקה. הרב ענה להם, שאין לו שום הוראות, כי הוא סומך על דעתם הטובה, ובטוח שהם יעשו הכל כראוי. אבל הוסיף, שיש לו בקשה אחת מהם, שכאשר יגיעו לאמריקה, יבקשו מהרבנים שם שיעשו הכל כדי לחזק את הדת בקרב היהודים, ובמיוחד שיעשו הכל כדי שהילדים יהיו שומרי תורה ומצוות.

ואחר כך הלכו לבקר את הרב הגדול בעל "מנחת יצחק" זצ"ל, ושאלו אותו אם יש לו איזה הוראות בנוגע לנסיעתם לאמריקה. הרב ענה להם, שאין לו שום הוראות, כי הוא סומך על דעתם הטובה, ובטוח שהם יעשו הכל כראוי. אבל הוסיף, שיש לו בקשה אחת מהם, שכאשר יגיעו לאמריקה, יבקשו מהרבנים שם שיעשו הכל כדי לחזק את הדת בקרב היהודים, ובמיוחד שיעשו הכל כדי שהילדים יהיו שומרי תורה ומצוות.

הרב הגדול בעל "מנחת יצחק" זצ"ל, שהיה אז ראש ישיבת "תורה ודעת" בברוקלין, ניהל את הישיבה בכל כוחותיו, ולא חסך שום מאמץ כדי לחזק את הלימוד ואת הדת בקרב התלמידים. הוא היה מגיע לישיבה מוקדם בבוקר, ועוזב אותה רק בשעות המאוחרות של הלילה. הוא היה מלמד שיעורים רבים, ובכל שיעור היה מדבר על חשיבות הלימוד ועל חשיבות שמירת המצוות. הוא היה אומר לתלמידיו, שהם הדור שיבנה את הבית השלישי, ולכן עליהם להתכונן לכך מבעוד מועד.

הרב הגדול בעל "מנחת יצחק" זצ"ל, שהיה אז ראש ישיבת "תורה ודעת" בברוקלין, ניהל את הישיבה בכל כוחותיו, ולא חסך שום מאמץ כדי לחזק את הלימוד ואת הדת בקרב התלמידים. הוא היה מגיע לישיבה מוקדם בבוקר, ועוזב אותה רק בשעות המאוחרות של הלילה. הוא היה מלמד שיעורים רבים, ובכל שיעור היה מדבר על חשיבות הלימוד ועל חשיבות שמירת המצוות. הוא היה אומר לתלמידיו, שהם הדור שיבנה את הבית השלישי, ולכן עליהם להתכונן לכך מבעוד מועד.

ומה טרח ואמץ לו עוד היאך — והיכן נמצא, ומשמשלו עוד
ירושלים, ומה שמחה ועליצות היתה בכל ישראל בשמעם
שבא כורש לגאלם, ושב אותם לבית אלקיהם, ובנה להם
את בית המקדש, ואת חומות ירושלים, ומשמשלו עוד
ומה טרח ואמץ לו עוד היאך — והיכן נמצא, ומשמשלו עוד
ירושלים, ומה שמחה ועליצות היתה בכל ישראל בשמעם
שבא כורש לגאלם, ושב אותם לבית אלקיהם, ובנה להם
את בית המקדש, ואת חומות ירושלים, ומשמשלו עוד

ומה טרח ואמץ לו עוד היאך — והיכן נמצא, ומשמשלו עוד
ירושלים, ומה שמחה ועליצות היתה בכל ישראל בשמעם
שבא כורש לגאלם, ושב אותם לבית אלקיהם, ובנה להם
את בית המקדש, ואת חומות ירושלים, ומשמשלו עוד

[illegible] שהוא לפי הפירוש שהוא [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

ועוד לשון ב' הכתוב מיותר - כי מה שייך לומר
כאן "ולא יוכל עוד" - הרי כבר נאמר "לא יוכל
לשלחה כל ימיו" - ועוד, מה שייך לומר "לא יוכל
עוד" - הרי אין כאן שום ענין של יכולת וכוחות
הנפשיים כלל - אלא הכוונה היא שהאיש הזה
מרגיש בעצמו שאין הוא יכול - מחמת שהוא
מרגיש בעצמו שהוא מחויב לשלחה - ולכן
אומר הכתוב שלא יוכל עוד לשלחה כי
אם ע"י שתחזור אליו ברצון ובאהבה.

ועוד לשון ב' הכתוב "כי תועבה היא לפני ה'" -
ולכאורה אין מובן מה שייך לומר כאן
"תועבה" - ומה שייך לומר "לפני ה'" - אלא
הכוונה היא שהאיש הזה מרגיש בעצמו
שמה שהוא רוצה לשלחה אשת חן - הרי
הוא מרגיש בעצמו שהוא עושה דבר
שהוא נגד רצון ה' - ומרגיש בעצמו
שהוא עושה דבר שהוא תועבה לפני ה'
ומרגיש שהוא מחויב לשלחה - ולכן
אומר הכתוב שלא יוכל עוד לשלחה
כי אם ע"י שתחזור אליו ברצון ובאהבה.

ועוד לשון ב' הכתוב "ולא תחטיא את הארץ
אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה" - הרי
מובן שכל מה שעושה האדם בעולם
הזה משפיע על עולם העליון - ומה
שעושה האדם בעולם הזה משפיע
על עולם העליון - ולכן אומר הכתוב
שמה שהוא רוצה לשלחה אשת חן
הרי הוא מרגיש בעצמו שהוא עושה
דבר שהוא נגד רצון ה' - ומרגיש
בעצמו שהוא עושה דבר שהוא
תועבה לפני ה' - ולכן אומר הכתוב
שלא יוכל עוד לשלחה כי אם ע"י
שתחזור אליו ברצון ובאהבה.

ולכן הכתוב מדבר בלשון הרגיל שבני אדם מדברים זה עם זה - ולא בלשון המדויקת שבה מדברים בני שמים. ולכן אומר הכתוב "ויאמר ה' אל משה" ולא "ויאמר ה' למשה" - כי כך הוא הלשון הרגיל שבני אדם מדברים זה עם זה.

ב. ויאמר ה' אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים

"לך רד" - משמע רק "רד" - ולמה הוסיף "לך"? אלא, אמר לו הקב"ה למשה: לך ורד מגדולתך, שבשבילך לא ירדתי אלא בשביל ישראל, כי אם לא בשבילם לא הייתי יורד. ומצינו כיוצא בזה בדוד המלך, שאמר לו הקב"ה "לך עבור" (שמואל ב' כד, יב) - שהרי בשבילו לא ירד הקב"ה, אלא בשביל ישראל.

"כי שחת עמך" - ולא "כי שחתו עמך"? אלא, אמר לו הקב"ה למשה: לא אני אמרתי לך שהם שחתו, אלא אתה אמרת כן, שנאמר "כי שחת עמך" - ולא אמרתי לך אלא כדבריך.

"אשר העלית מארץ מצרים" - ולא "אשר הוצאת מארץ מצרים"? אלא, אמר לו הקב"ה למשה: אתה העלית אותם מארץ מצרים, אבל לא הוצאת אותם מן הגלות, שהרי עדיין הם בגלות בבל.

ג. סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה

"סרו מהר מן הדרך" - ולא "סרו מן הדרך"? אלא, אמר לו הקב"ה למשה: לא אני אמרתי לך שהם סרו מהר, אלא אתה אמרת כן, שנאמר "סרו מהר מן הדרך" - ולא אמרתי לך אלא כדבריך.

"אשר צויתם" - ולא "אשר צויתי אתכם"? אלא, אמר לו הקב"ה למשה: לא אני צויתי אותם, אלא אתה צויתם אותם, שנאמר "אשר צויתם" - ולא אמרתי לך אלא כדבריך.

"עשו להם מסכה" - ולא "עשו לי מסכה"? אלא, אמר לו הקב"ה למשה: לא אני אמרתי לך שעשו לי, אלא אתה אמרת כן, שנאמר "עשו להם מסכה" - ולא אמרתי לך אלא כדבריך.

שבת צ"ב – ואף על פי שהיה יושב ומסיח עמהן בדברי חולין – הרי זה מגונה, שהרי משה רבינו לא נצטווה אלא על הדברים שנאמרו לו מפי הגבורה, ולא על דברים אחרים. ואף על פי כן, כשהיה יושב ומסיח עמהן – היה מבקר בדברי חולין שלהן, כדי שלא יהיו ישראל מתרחקין ממנו, ויהיו מתקבצין אצלו ושומעין תורה מפיו.

תלמוד שם – מנין למדנו שלא יהא אדם מרבה בשיחה עם אשתו? תלמוד לומר "ויאמר משה אל העם" – אל כל העם הוא אומר, ולא אל נשותיהם בלבד. ואומר "ויאמר משה אל העם" – אל העם הוא אומר, ולא אל נשותיהם בלבד.

ואומר "ויאמר משה אל העם" – א

כשהיה הרב מסיים את הלימוד היה מתחיל לדבר על ענייני הקהילה, ובעיקר על ענייני הכשרות. הוא היה מקפיד מאוד שלא יהיה שום ספק בכשרות המקום, ולכן היה מחמיר בכל דבר. אם היה ספק קטן ביותר, הוא היה אוסר את המאכל. הוא היה אומר: "עדיף להפסיד כסף מאשר לאכול דבר שאינו כשר".

הרב היה מאוד פשוט בהתנהגותו. הוא לא אהב כבוד מיוחד, ולא רצה שיקומו לפניו כשהוא נכנס לבית הכנסת. הוא היה אומר: "כבוד האדם הוא לא בחיצוניות, אלא בלב". הוא היה מבקר חולים בכל יום, ולא משנה אם הם היו עשירים או עניים. הוא היה הולך לבתי החולים ולבתי האבלים, ומדבר עם כולם בשווה.

הרב היה מאוד אוהב את הקהילה שלו, ודאג לכל אחד ואחד מחבריה. הוא היה יודע את שמות כל הילדים, ושואל לשלומם כשהיה פוגש אותם ברחוב. הוא היה אומר: "הילדים הם העתיד של עמנו, ואנחנו צריכים לדאוג להם".

הרב היה מאוד עני, ולא היה לו כמעט כסף. אשתו היתה מספרת שלפעמים לא היה להם מספיק כסף לקנות אוכל, והיו צריכים לחכות עד שיגיע הכסף מהתרומות. אבל הרב לא התלונן על כך, והיה אומר: "הקב"ה יודע מה טוב לנו, ואנחנו צריכים לסמוך עליו".

ולמה אין מורים אחרים לומדים ומלמדים? ואם כן, מה הוא ההבדל בין מורה לבין מורה? ומה הוא ההבדל בין מורה לבין מורה? ומה הוא ההבדל בין מורה לבין מורה? ומ

כשם שהמלך הוא מלך בכל ממלכתו, כך הוא מלך בכל אחד ואחד מבני ממלכתו - בעל הבית בביתו, הרועה בעדרו, הסוחר בחנותו, הפועל במלאכתו, הנהג בעגלתו, הרופא בחוליו, המורה בתלמידיו, הסופר בכתיבתו, הנגר בקרשיו, הנפח בפטישו, הרוכל בסחורתו, הקבצן בנדבתו, הגנב בגניבתו, הרוצח בהריגתו, הזונה בזנותה, הבעל בבעלותו, הנואף בנאופ

שמחתי לשמוע מכתבך ולדעת שאתה בריא ושלם. אנחנו בעזרת השם בריאים ושלמים, ומודים לו יתברך על כל הטובות שהוא עושה עמנו. אנו מקווים שגם אתה תודה לו יתברך על כל הטוב שהוא עושה עמך, ותתחזק בעבודתו יתברך בשמחה ובטוב לבב, כי זה הכלי הכי טוב לקבל את כל הברכות והישועות.

בנוגע לשאלתך אם אפשר לקבל את הכתבים שלי בכתב יד, הנה כבר כתבתי לך בפעם הקודמת שאין לי כתבים בכתב יד, כי כל מה שכתבתי הוא רק בשביל עצמי, ולא חשבתי מעולם שיהיה צורך להעתיק אותם בכתב יד. אבל אם אתה רוצה לקבל את הכתבים שלי, אתה יכול לבקש מאחד מהאברכים שיעתיק לך אותם בכתב יד, ואני אשלח לך את הכתבים שלי.

בנוגע לשאלתך אם אני מתכוון לבוא לכאן בקרוב, הנה כבר כתבתי לך בפעם הקודמת שאני מתכוון לבוא לכאן בקרוב, אבל עדיין לא קבעתי תאריך מדויק. אני מקווה שאוכל לבוא לכאן בקרוב, אבל זה תלוי בכמה דברים שעדיין לא סגורים אצלי. אני מקווה שאוכל לבוא לכאן בקרוב, אבל אני לא יכול להבטיח לך שום דבר בוודאות.

בנוגע לשאלתך אם אני מתכוון לבוא לכאן בקרוב, הנה כבר כתבתי לך בפעם הקודמת שאני מתכוון לבוא לכאן בקרוב, אבל עדיין לא קבעתי תאריך מדויק. אני מקווה שאוכל לבוא לכאן בקרוב, אבל זה תלוי בכמה דברים שעדיין לא סגורים אצלי. אני מקווה שאוכל לבוא לכאן בקרוב, אבל אני לא יכול להבטיח לך שום דבר בוודאות.

ולכאורה הרשב"ם בזה הולך בדרכו ומוסיף ומאריך בדברי רש"י שהרי רש"י כתב כן בקיצור ורשב"ם מפרש ומאריך בדברי רש"י, ולכאורה אין זה מובן כלל,

ولی اللہ صاحب رحمۃ اللہ علیہ نے اپنی کتاب "حجۃ اللہ البالغہ" میں اس کی وجہ یہ بیان فرمائی ہے کہ اس زمانہ میں علم حدیث کا رواج نہ تھا اور اس کی ضرورت بھی نہ تھی۔ اس لئے اس زمانہ میں اس کی تدوین کی طرف توجہ نہیں کی گئی۔ لیکن جب بعد میں اس کی ضرورت پیش آئی تو اس کی تدوین کی طرف توجہ کی گئی۔ اس کی مثال ایسی ہے جیسے کسی ملک میں امن و امان ہو تو وہاں فوج کی ضرورت نہیں ہوتی۔ لیکن جب ملک میں بدامنی پھیل جائے تو فوج کی ضرورت پیش آتی ہے۔"

ف ما يقع عليه من الأرض ويقع عليه من الأرض ويقع عليه من الأرض وي

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين وبعد فإن هذا كتاب جمعت فيه ما تيسر لي جمعه من أحكام الطهارة والصلاة على ما ذهب إليه إمامنا الأعظم أبو حنيفة النعمان رضي الله عنه وأرضاه وجعل الجنة مثواه ومقره وسميته بـ «نور الإيضاح ونجاة الأرواح» وقد رتبته على مقدمة وبابين وخاتمة أما المقدمة ففي بيان أن العلم أشرف ما اشتغل به الإنسان وأن العمل بغير علم ضلال وخسران وأما الباب الأول ففي الطهارة وما يتعلق بها من الوضوء والغسل والتيمم والمسح على الخفين والجبيرة والحيض والنفاس والاستحاضة وأما الباب الثاني ففي الصلاة وما يتعلق بها من المواقيت والأذان والإقامة وشروط الصلاة وأركانها وواجباتها وسننها ومكروهاتها ومفسداتها وسجود السهو وصلاة المسافر وصلاة المريض وصلاة الجمعة وصلاة العيدين وصلاة الكسوف والخسوف وصلاة الاستسقاء وصلاة الجنازة والشهيد والقبر وزيارة القبور والخاتمة في الزكاة والصوم والحج والله أسأل أن ينفع به كل من نظر فيه وأن يجعله ذخرا لي يوم لا ينفع مال ولا بنون إلا من أتى الله بقلب سليم وأن يغفر لي ولوالدي ولجميع المسلمين إنه سميع قريب مجيب الدعوات وهو حسبي ونعم الوكيل ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم

وعلیہ ہو اللہ تعالیٰ دائم قائما علیہ ۔ ۔ ۔

فرمان مطاع مطاع مطاع

ربّ اجعلنا مخلصين لك ومن ذرّيّتنا أمّة مسلمة لك وأرنا مناسكنا وتُب علينا إنّك أنت التوّاب الرحيم ربّنا وابعث فيهم رسولاً منهم يتلو عليهم آياتك ويعلّمهم الكتاب والحكمة ويزكّيهم إنّك أنت العزيز الحكيم إنّ الذين كفروا سواء عليهم أأنذرتهم أم لم تنذرهم لا يؤمنون ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى أبصارهم غشاوة ولهم عذاب عظيم ومن الناس من يقول آمنّا بالله وباليوم الآخر وما هم بمؤمنين يخادعون الله والذين آمنوا وما يخدعون إلّا أنفسهم وما يشعرون في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضاً ولهم عذاب أليم بما كانوا يكذبون وإذا قيل لهم لا تفسدوا في الأرض قالوا إنّما نحن مصلحون ألا إنّهم هم المفسدون ولكن لا يشعرون وإذا قيل لهم آمنوا كما آمن الناس قالوا أنؤمن كما آمن السفهاء ألا إنّهم هم السفهاء ولكن لا يعلمون وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنّا وإذا خلوا إلى شياطينهم قالوا إنّا معكم إنّما نحن مستهزئون الله يستهزئ بهم ويمدّهم في طغيانهم يعمهون أولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما كانوا مهتدين مثلهم كمثل الذي استوقد ناراً فلمّا أضاءت ما حوله ذهب الله بنورهم وتركهم في ظلمات لا يبصرون صمّ بكم عمي فهم لا يرجعون أو كصيّب من السماء فيه ظلمات ورعد وبرق يجعلون أصابعهم في آذانهم من الصواعق حذر الموت والله محيط بالكافرين يكاد البرق يخطف أبصارهم كلّما أضاء لهم مشوا فيه وإذا أظلم عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم وأبصارهم إنّ الله على كلّ شيء قدير يا أيّها الناس اعبدوا ربّكم الذي خلقكم والذين من قبلكم لعلّكم تتّقون الذي جعل لكم الأرض فراشاً والسماء بناءً وأنزل من السماء ماءً فأخرج به من الثمرات رزقاً لكم فلا تجعلوا لله أندادا وأنتم تعلمون وإن كنتم في ريب ممّا نزّلنا على عبدنا فأتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم من دون الله إن كنتم صادقين فإن لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتّقوا النار التي وقودها الناس والحجارة أعدّت للكافرين وبشّر الذين آمنوا وعملوا الصالحات أنّ لهم جنّات تجري من تحتها الأنهار كلّما رزقوا منها من ثمرة رزقاً قالوا هذا الذي رزقنا من قبل وأتوا به متشابهاً ولهم فيها أزواج مطهّرة وهم فيها خالدون إنّ الله لا يستحيي أن يضرب مثلاً ما بعوضة فما فوقها فأمّا الذين آمنوا فيعلمون أنّه الحقّ من ربّهم وأمّا الذين كفروا فيقولون ماذا أراد الله بهذا مثلاً يضلّ به كثيراً ويهدي به كثيراً وما يضلّ به إلّا الفاسقين الذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما أمر الله به أن يوصل ويفسدون في الأرض أولئك هم الخاسرون كيف تكفرون بالله وكنتم أمواتاً فأحياكم ثمّ يميتكم ثمّ يحييكم ثمّ إليه ترجعون هو الذي خلق لكم ما في الأرض جميعاً ثمّ استوى إلى السماء فسوّاهنّ سبع سماوات وهو بكلّ شيء عليم وإذ قال ربّك للملائكة إنّي جاعل في الأرض خليفة قالوا أتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء ونحن نسبّح بحمدك ونقدّس لك قال إنّي أعلم ما لا تعلمون وعلّم آدم الأسماء كلّها ثمّ عرضهم على الملائكة فقال أنبئوني بأسماء هؤلاء إن كنتم صادقين قالوا سبحانك لا علم لنا إلّا ما علّمتنا إنّك أنت العليم الحكيم قال يا آدم أنبئهم بأسمائهم فلمّا أنبأهم بأسمائهم قال ألم أقل لكم إنّي أعلم غيب السماوات والأرض وأعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون وإذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا إلّا إبليس أبى واستكبر وكان من الكافرين وقلنا يا آدم اسكن أنت وزوجك الجنّة وكلا منها رغداً حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين فأزلّهما الشيطان عنها فأخرجهما ممّا كانا فيه وقلنا اهبطوا بعضكم لبعض عدوّ ولكم في الأرض مستقرّ ومتاع إلى حين فتلقّى آدم من ربّه كلمات فتاب عليه إنّه هو التوّاب الرحيم قلنا اهبطوا منها جميعاً فإمّا يأتينّكم منّي هدى فمن تبع هداي فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون والذين كفروا وكذّبوا بآياتنا أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأوفوا بعهدي أوف بعهدكم وإيّاي فارهبون وآمنوا بما أنزلت مصدّقاً لما معكم ولا تكونوا أوّل كافر به ولا تشتروا بآياتي ثمناً قليلاً وإيّاي فاتّقون ولا تلبسوا الحقّ بالباطل وتكتموا الحقّ وأنتم تعلمون وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة واركعوا مع الراكعين أتأمرون الناس بالبرّ وتنسون أنفسكم وأنتم تتلون الكتاب أفلا تعقلون واستعينوا بالصبر والصلاة وإنّها لكبيرة إلّا على الخاشعين الذين يظنّون أنّهم ملاقوا ربّهم وأنّهم إليه راجعون يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأنّي فضّلتكم على العالمين واتّقوا يوماً لا تجزي نفس عن نفس شيئاً ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها عدل ولا هم ينصرون وإذ نجّيناكم من آل فرعون يسومونكم سوء العذاب يذبّحون أبناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربّكم عظيم وإذ فرقنا بكم البحر فأنجيناكم وأغرقنا آل فرعون وأنتم تنظرون وإذ وعدنا موسى أربعين ليلة ثمّ اتّخذتم العجل من بعده وأنتم ظالمون ثمّ عفونا عنكم من بعد ذلك لعلّكم تشكرون وإذ آتينا موسى الكتاب والفرقان لعلّكم تهتدون وإذ قال موسى لقومه يا قوم إنّكم ظلمتم أنفسكم باتّخاذكم العجل فتوبوا إلى بارئكم فاقتلوا أنفسكم ذلكم خير لكم عند بارئكم فتاب عليكم إنّه هو التوّاب الرحيم وإذ قلتم يا موسى لن نؤمن لك حتّى نرى الله جهرة فأخذتكم الصاعقة وأنتم تنظرون ثمّ بعثناكم من بعد موتكم لعلّكم تشكرون وظلّلنا عليكم الغمام وأنزلنا عليكم المنّ والسلوى كلوا من طيّبات ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا أنفسهم يظلمون وإذ قلنا ادخلوا هذه القرية فكلوا منها حيث شئتم رغداً وادخلوا الباب سجّداً وقولوا حطّة نغفر لكم خطاياكم وسنزيد المحسنين فبدّل الذين ظلموا قولاً غير الذي قيل لهم فأنزلنا على الذين ظلموا رجزاً من السماء بما كانوا يفسقون وإذ استسقى موسى لقومه فقلنا اضرب بعصاك الحجر فانفجرت منه اثنتا عشرة عيناً قد علم كلّ أناس مشربهم كلوا واشربوا من رزق الله ولا تعثوا في الأرض مفسدين وإذ قلتم يا موسى لن نصبر على طعام واحد فادع لنا ربّك يخرج لنا ممّا تنبت الأرض من بقلها وقثّائها وفومها وعدسها وبصلها قال أتستبدلون الذي هو أدنى بالذي هو خير اهبطوا مصراً فإنّ لكم ما سألتم وضربت عليهم الذلّة والمسكنة وباءوا بغضب من الله ذلك بأنّهم كانوا يكفرون بآيات الله ويقتلون النبيّين بغير الحقّ ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون إنّ الذين آمنوا والذين هادوا والنصارى والصابئين من آمن بالله واليوم الآخر وعمل صالحاً فلهم أجرهم عند ربّهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون وإذ أخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم بقوّة واذكروا ما فيه لعلّكم تتّقون ثمّ توليتم من بعد ذلك فلولا فضل الله عليكم ورحمته لكنتم من الخاسرين ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت فقلنا لهم كونوا قردة خاسئين فجعلناها نكالاً لما بين يديها وما خلفها وموعظة للمتّقين وإذ قال موسى لقومه إنّ الله يأمركم أن تذبحوا بقرة قالوا أتتّخذنا هزواً قال أعوذ بالله أن أكون من الجاهلين قالوا ادع لنا ربّك يبيّن لنا ما هي قال إنّه يقول إنّها بقرة لا فارض ولا بكر عوان بين ذلك فافعلوا ما تؤمرون قالوا ادع لنا ربّك يبيّن لنا ما لونها قال إنّه يقول إنّها بقرة صفراء فاقع لونها تسرّ الناظرين قالوا ادع لنا ربّك يبيّن لنا ما هي إنّ البقر تشابه علينا وإنّا إن شاء الله لمهتدون قال إنّه يقول إنّها بقرة لا ذلول تثير الأرض ولا تسقي الحرث مسلّمة لا شية فيها قالوا الآن جئت بالحقّ فذبحوها وما كادوا يفعلون وإذ قتلتم نفساً فادّارأتم فيها والله مخرج ما كنتم تكتمون فقلنا اضربوه ببعضها كذلك يحيي الله الموتى ويريكم آياته لعلّكم تعقلون ثمّ قست قلوبكم من بعد ذلك فهي كالحجارة أو أشدّ قسوة وإنّ من الحجارة لما يتفجّر منه الأنهار وإنّ منها لما يشقّق فيخرج منه الماء وإنّ منها لما يهبط من خشية الله وما الله بغافل عمّا تعملون أفتطمعون أن يؤمنوا لكم وقد كان فريق منهم يسمعون كلام الله ثمّ يحرّفونه من بعد ما عقلوه وهم يعلمون وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنّا وإذا خلا بعضهم إلى بعض قالوا أتحدّثونهم بما فتح الله عليكم ليحاجّوكم به عند ربّكم أفلا تعقلون أولا يعلمون أنّ الله يعلم ما يسرّون وما يعلنون ومنهم أمّيّون لا يعلمون الكتاب إلّا أمانيّ وإن هم إلّا يظنّون فويل للذين يكتبون الكتاب بأيديهم ثمّ يقولون هذا من عند الله ليشتروا به ثمناً قليلاً فويل لهم ممّا كتبت أيديهم وويل لهم ممّا يكسبون وقالوا لن تمسّنا النار إلّا أياماً معدودة قل أتّخذتم عند الله عهداً فلن يخلف الله عهده أم تقولون على الله ما لا تعلمون بلى من كسب سيّئة وأحاطت به خطيئته فأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون والذين آمنوا وعملوا الصالحات أولئك أصحاب الجنّة هم فيها خالدون وإذ أخذنا ميثاق بني إسرائيل لا تعبدون إلّا الله وبالوالدين إحساناً وذي القربى واليتامى والمساكين وقولوا للناس حسناً وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة ثمّ توليتم إلّا قليلاً منكم وأنتم معرضون وإذ أخذنا ميثاقكم لا تسفكون دماءكم ولا تخرجون أنفسكم من دياركم ثمّ أقررتم وأنتم تشهدون ثمّ أنتم هؤلاء تقتلون أنفسكم وتخرجون فريقاً منكم من ديارهم تظاهرون عليهم بالإثم والعدوان وإن يأتوكم أسارى تفادوهم وهو محرّم عليكم إخراجهم أفتؤمنون ببعض الكتاب وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم إلّا خزي في الحياة الدنيا ويوم القيامة يردّون إلى أشدّ العذاب وما الله بغافل عمّا تعملون أولئك الذين اشتروا الحياة الدنيا بالآخرة فلا يخفّف عنهم العذاب ولا هم ينصرون ولقد آتينا موسى الكتاب وقفّينا من بعده بالرسل وآتينا عيسى ابن مريم البيّنات وأيّدناه بروح القدس أفكلّما جاءكم رسول بما لا تهوى أنفسكم استكبرتم ففريقاً كذّبتم وفريقاً تقتلون وقالوا قلوبنا غلف بل لعنهم الله بكفرهم فقليلاً ما يؤمنون ولمّا جاءهم كتاب من عند الله مصدّق لما معهم وكانوا من قبل يستفتحون على الذين كفروا فلمّا جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة الله على الكافرين بئسما اشتروا به أنفسهم أن يكفروا بما أنزل الله بغياً أن ينزّل الله من فضله على من يشاء من عباده فباءو بغضب على غضب وللكافرين عذاب مهين وإذا قيل لهم آمنوا بما أنزل الله قالوا نؤمن بما أنزل علينا ويكفرون بما وراءه وهو الحقّ مصدّقاً لما معهم قل فلم تقتلون أنبياء الله من قبل إن كنتم مؤمنين ولقد جاءكم موسى بالبيّنات ثمّ اتّخذتم العجل من بعده وأنتم ظالمون وإذ أخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم بقوّة واسمعوا قالوا سمعنا وعصينا وأشربوا في قلوبهم العجل بكفرهم قل بئسما يأمركم به إيمانكم إن كنتم مؤمنين قل إن كانت لكم الدار الآخرة عند الله خالصة من دون الناس فتمنّوا الموت إن كنتم صادقين ولن يتمنّوه أبداً بما قدّمت أيديهم والله عليم بالظالمين ولتجدنّهم أحرص الناس على حياة ومن الذين أشركوا يود أحدهم لو يعمّر ألف سنة وما هو بمزحزحه من العذاب أن يعمّر والله بصير بما يعملون قل من كان عدوّاً لجبريل فإنّه نزّله على قلبك بإذن الله مصدّقاً لما بين يديه وهدى وبشرى للمؤمنين من كان عدوّاً لله وملائكته ورسله وجبريل وميكال فإنّ الله عدوّ للكافرين ولقد أنزلنا إليك آيات بيّنات وما يكفر بها إلّا الفاسقون أوكلّما عاهدوا عهداً نبذه فريق منهم بل أكثرهم لا يؤمنون ولمّا جاءهم رسول من عند الله مصدّق لما معهم نبذ فريق من الذين أوتوا الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كأنّهم لا يعلمون واتّبعوا ما تتلو الشياطين على ملك سليمان وما كفر سليمان ولكنّ الشياطين كفروا يعلّمون الناس السحر وما أنزل على الملكين ببابل هاروت وماروت وما يعلّمان من أحد حتّى يقولا إنّما نحن فتنة فلا تكفر فيتعلّمون منهما ما يفرّقون به بين المرء وزوجه وما هم بضارّين به من أحد إلّا بإذن الله ويتعلّمون ما يضرّهم ولا ينفعهم ولقد علموا لمن اشتراه ما له في الآخرة من خلاق ولبئس ما شروا به أنفسهم لو كانوا يعلمون ولو أنّهم آمنوا واتّقوا لمثوبة من عند الله خير لو كانوا يعلمون يا أيّها الذين آمنوا لا تقولوا راعنا وقولوا انظرنا واسمعوا وللكافرين عذاب أليم ما يود الذين كفروا من أهل الكتاب ولا المشركين أن ينزّل عليكم من خير من ربّكم والله يختصّ برحمته من يشاء والله ذو الفضل العظيم ما ننسخ من آية أو ننسها نأت بخير منها أو مثلها ألم تعلم أنّ الله على كلّ شيء قدير ألم تعلم أنّ الله له ملك السماوات والأرض وما لكم من دون الله من وليّ ولا نصير أم تريدون أن تسألوا رسولكم كما سئل موسى من قبل ومن يتبدّل الكفر بالإيمان فقد ضلّ سواء السبيل ودّ كثير من أهل الكتاب لو يردّونكم من بعد إيمانكم كفّاراً حسداً من عند أنفسهم من بعد ما تبيّن لهم الحقّ فاعفوا واصفحوا حتّى يأتي الله بأمره إنّ الله على كلّ شيء قدير وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة وما تقدّموا لأنفسكم من خير تجدوه عند الله إنّ الله بما تعملون بصير وقالوا لن يدخل الجنّة إلّا من كان هوداً أو نصارى تلك أمانيّهم قل هاتوا برهانكم إن كنتم صادقين بلى من أسلم وجهه لله وهو محسن فله أجره عند ربّه ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون وقالت اليهود ليست النصارى على شيء وقالت النصارى ليست اليهود على شيء وهم يتلون الكتاب كذلك قال الذين لا يعلمون مثل قولهم فالله يحكم بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون ومن أظلم ممّن منع مساجد الله أن يذكر فيها اسمه وسعى في خرابها أولئك ما كان لهم أن يدخلوها إلّا خائفين لهم في الدنيا خزي ولهم في الآخرة عذاب عظيم ولله المشرق والمغرب فأينما تولّوا فثمّ وجه الله إنّ الله واسع عليم وقالوا اتّخذ الله ولداً سبحانه بل له ما في السماوات والأرض كلّ له قانتون بديع السماوات والأرض وإذا قضى أمراً فإنّما يقول له كن فيكون وقال الذين لا يعلمون لولا يكلّمنا الله أو تأتينا آية كذلك قال الذين من قبلهم مثل قولهم تشابهت قلوبهم قد بيّنّا الآيات لقوم يوقنون إنّا أرسلناك بالحقّ بشيراً ونذيراً ولا تسأل عن أصحاب الجحيم ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتّى تتّبع ملّتهم قل إنّ هدى الله هو الهدى ولئن اتّبعت أهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ما لك من الله من وليّ ولا نصير الذين آتيناهم الكتاب يتلونه حقّ تلاوته أولئك يؤمنون به ومن يكفر به فأولئك هم الخاسرون يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأنّي فضّلتكم على العالمين واتّقوا يوماً لا تجزي نفس عن نفس شيئاً ولا يقبل منها عدل ولا تنفعها شفاعة ولا هم ينصرون وإذ ابتلى إبراهيم ربّه بكلمات فأتمّهنّ قال إنّي جاعلك للناس إماماً قال ومن ذرّيّتي قال لا ينال عهدي الظالمين وإذ جعلنا البيت مثابة للناس وأمناً واتّخذوا من مقام إبراهيم مصلّى وعهدنا إلى إبراهيم وإسماعيل أن طهّرا بيتي للطائفين والعاكفين والركّع السجود وإذ قال إبراهيم ربّ اجعل هذا بلداً آمناً وارزق أهله من الثمرات من آمن منهم بالله واليوم الآخر قال ومن كفر فأمتّعه قليلاً ثمّ أضطرّه إلى عذاب النار وبئس المصير وإذ يرفع إبراهيم القواعد من البيت وإسماعيل ربّنا تقبّل منّا إنّك أنت السميع العليم ربّنا واجعلنا مسلمين لك ومن ذرّيّتنا أمّة مسلمة لك وأرنا مناسكنا وتُب علينا إنّك أنت التوّاب الرحيم ربّنا وابعث فيهم رسولاً منهم يتلو عليهم آياتك ويعلّمهم الكتاب والحكمة ويزكّيهم إنّك أنت العزيز الحكيم إنّ الذين كفروا سواء عليهم أأنذرتهم أم لم تنذرهم لا يؤمنون ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى أبصارهم غشاوة ولهم عذاب عظيم ومن الناس من يقول آمنّا بالله وباليوم الآخر وما هم بمؤمنين يخادعون الله والذين آمنوا وما يخدعون إلّا أنفسهم وما يشعرون في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضاً ولهم عذاب أليم بما كانوا يكذبون وإذا قيل لهم لا تفسدوا في الأرض قالوا إنّما نحن مصلحون ألا إنّهم هم المفسدون ولكن لا يشعرون وإذا قيل لهم آمنوا كما آمن الناس قالوا أنؤمن كما آمن السفهاء ألا إنّهم هم السفهاء ولكن لا يعلمون وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنّا وإذا خلوا إلى شياطينهم قالوا إنّا معكم إنّما نحن مستهزئون الله يستهزئ بهم ويمدّهم في طغيانهم يعمهون أولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما كانوا مهتدين مثلهم كمثل الذي استوقد ناراً فلمّا أضاءت ما حوله ذهب الله بنورهم وتركهم في ظلمات لا يبصرون صمّ بكم عمي فهم لا يرجعون أو كصيّب من السماء فيه ظلمات ورعد وبرق يجعلون أصابعهم في آذانهم من الصواعق حذر الموت والله محيط بالكافرين يكاد البرق يخطف أبصارهم كلّما أضاء لهم مشوا فيه وإذا أظلم عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم وأبصارهم إنّ الله على كلّ شيء قدير يا أيّها الناس اعبدوا ربّكم الذي خلقكم والذين من قبلكم لعلّكم تتّقون الذي جعل لكم الأرض فراشاً والسماء بناءً وأنزل من السماء ماءً فأخرج به من الثمرات رزقاً لكم فلا تجعلوا لله أندادا وأنتم تعلمون وإن كنتم في ريب ممّا نزّلنا على عبدنا فأتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم من دون الله إن كنتم صادقين فإن لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتّقوا النار التي وقودها الناس والحجارة أعدّت للكافرين وبشّر الذين آمنوا وعملوا الصالحات أنّ لهم جنّات تجري من تحتها الأنهار كلّما رزقوا منها من ثمرة رزقاً قالوا هذا الذي رزقنا من قبل وأتوا به متشابهاً ولهم فيها أزواج مطهّرة وهم فيها خالدون إنّ الله لا يستحيي أن يضرب مثلاً ما بعوضة فما فوقها فأمّا الذين آمنوا فيعلمون أنّه الحقّ من ربّهم وأمّا الذين كفروا فيقولون ماذا أراد الله بهذا مثلاً يضلّ به كثيراً ويهدي به كثيراً وما يضلّ به إلّا الفاسقين الذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما أمر الله به أن يوصل ويفسدون في الأرض أولئك هم الخاسرون كيف تكفرون بالله وكنتم أمواتاً فأحياكم ثمّ يميتكم ثمّ يحييكم ثمّ إليه ترجعون هو الذي خلق لكم ما في الأرض جميعاً ثمّ استوى إلى السماء فسوّاهنّ سبع سماوات وهو بكلّ شيء عليم وإذ قال ربّك للملائكة إنّي جاعل في الأرض خليفة قالوا أتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء ونحن نسبّح بحمدك ونقدّس لك قال إنّي أعلم ما لا تعلمون وعلّم آدم الأسماء كلّها ثمّ عرضهم على الملائكة فقال أنبئوني بأسماء هؤلاء إن كنتم صادقين قالوا سبحانك لا علم لنا إلّا ما علّمتنا إنّك أنت العليم الحكيم قال يا آدم أنبئهم بأسمائهم فلمّا أنبأهم بأسمائهم قال ألم أقل لكم إنّي أعلم غيب السماوات والأرض وأعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون وإذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا إلّا إبليس أبى واستكبر وكان من الكافرين وقلنا يا آدم اسكن أنت وزوجك الجنّة وكلا منها رغداً حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين فأزلّهما الشيطان عنها فأخرجهما ممّا كانا فيه وقلنا اهبطوا بعضكم لبعض عدوّ ولكم في الأرض مستقرّ ومتاع إلى حين فتلقّى آدم من ربّه كلمات فتاب عليه إنّه هو التوّاب الرحيم قلنا اهبطوا منها جميعاً فإمّا يأتينّكم منّي هدى فمن تبع هداي فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون والذين كفروا وكذّبوا بآياتنا أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأوفوا بعهدي أوف بعهدكم وإيّاي فارهبون وآمنوا بما أنزلت مصدّقاً لما معكم ولا تكونوا أوّل كافر به ولا تشتروا بآياتي ثمناً قليلاً وإيّاي فاتّقون ولا تلبسوا الحقّ بالباطل وتكتموا الحقّ وأنتم تعلمون وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة واركعوا مع الراكعين أتأمرون الناس بالبرّ وتنسون أنفسكم وأنتم تتلون الكتاب أفلا تعقلون واستعينوا بالصبر والصلاة وإنّها لكبيرة إلّا على الخاشعين الذين يظنّون أنّهم ملاقوا ربّهم وأنّهم إليه راجعون يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأنّي فضّلتكم على العالمين واتّقوا يوماً لا تجزي نفس عن نفس شيئاً ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها عدل ولا هم ينصرون وإذ نجّيناكم من آل فرعون يسومونكم سوء العذاب يذبّحون أبناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربّكم عظيم وإذ فرقنا بكم البحر فأنجيناكم وأغرقنا آل فرعون وأنتم تنظرون وإذ وعدنا موسى أربعين ليلة ثمّ اتّخذتم العجل من بعده وأنتم ظالمون ثمّ عفونا عنكم من بعد ذلك لعلّكم تشكرون وإذ آتينا موسى الكتاب والفرقان لعلّكم تهتدون وإذ قال موسى لقومه يا قوم إنّكم ظلمتم أنفسكم باتّخاذكم العجل فتوبوا إلى بارئكم فاقتلوا أنفسكم ذلكم خير لكم عند بارئكم فتاب عليكم إنّه هو التوّاب الرحيم وإذ قلتم يا موسى لن نؤمن لك حتّى نرى الله جهرة فأخذتكم الصاعقة وأنتم تنظرون ثمّ بعثناكم من بعد موتكم لعلّكم تشكرون وظلّلنا عليكم الغمام وأنزلنا عليكم المنّ والسلوى كلوا من طيّبات ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا أنفسهم يظلمون وإذ قلنا ادخلوا هذه القرية فكلوا منها حيث شئتم رغداً وادخلوا الباب سجّداً وقولوا حطّة نغفر لكم خطاياكم وسنزيد المحسنين فبدّل الذين ظلموا قولاً غير الذي قيل لهم فأنزلنا على الذين ظلموا رجزاً من السماء بما كانوا يفسقون وإذ استسقى موسى لقومه فقلنا اضرب بعصاك الحجر فانفجرت منه اثنتا عشرة عيناً قد علم كلّ أناس مشربهم كلوا واشربوا من رزق الله ولا تعثوا في الأرض مفسدين وإذ قلتم يا موسى لن نصبر على طعام واحد فادع لنا ربّك يخرج لنا ممّا تنبت الأرض من بقلها وقثّائها وفومها وعدسها وبصلها قال أتستبدلون الذي هو أدنى بالذي هو خير اهبطوا مصراً فإنّ لكم ما سألتم وضربت عليهم الذلّة والمسكنة وباءوا بغضب من الله ذلك بأنّهم كانوا يكفرون بآيات الله ويقتلون النبيّين بغير الحقّ ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون إنّ الذين آمنوا والذين هادوا والنصارى والصابئين من آمن بالله واليوم الآخر وعمل صالحاً فلهم أجرهم عند ربّهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون وإذ أخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم بقوّة واذكروا ما فيه لعلّكم تتّقون ثمّ توليتم من بعد ذلك فلولا فضل الله عليكم ورحمته لكنتم من الخاسرين ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت فقلنا لهم كونوا قردة خاسئين فجعلناها نكالاً لما بين يديها وما خلفها وموعظة للمتّقين وإذ قال موسى لقومه إنّ الله يأمركم أن تذبحوا بقرة قالوا أتتّخذنا هزواً قال أعوذ بالله أن أكون من الجاهلين قالوا ادع لنا ربّك يبيّن لنا ما هي قال إنّه يقول إنّها بقرة لا فارض ولا بكر عوان بين ذلك فافعلوا ما تؤمرون قالوا ادع لنا ربّك يبيّن لنا ما لونها قال إنّه يقول إنّها بقرة صفراء فاقع لونها تسرّ الناظرين قالوا ادع لنا ربّك يبيّن لنا ما هي إنّ البقر تشابه علينا وإنّا إن شاء الله لمهتدون قال إنّه يقول إنّها بقرة لا ذلول تثير الأرض ولا تسقي الحرث مسلّمة لا شية فيها قالوا الآن جئت بالحقّ فذبحوها وما كادوا يفعلون وإذ قتلتم نفساً فادّارأتم فيها والله مخرج ما كنتم تكتمون فقلنا اضربوه ببعضها كذلك يحيي الله الموتى ويريكم آياته لعلّكم تعقلون ثمّ قست قلوبكم من بعد ذلك فهي كالحجارة أو أشدّ قسوة وإنّ من الحجارة لما يتفجّر منه الأنهار وإنّ منها لما يشقّق فيخرج منه الماء وإنّ منها لما يهبط من خشية الله وما الله بغافل عمّا تعملون أفتطمعون أن يؤمنوا لكم وقد كان فريق منهم يسمعون كلام الله ثمّ يحرّفونه من بعد ما عقلوه وهم يعلمون وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنّا وإذا خلا بعضهم إلى بعض قالوا أتحدّثونهم بما فتح الله عليكم ليحاجّوكم به عند ربّكم أفلا تعقلون أولا يعلمون أنّ الله يعلم ما يسرّون وما يعلنون ومنهم أمّيّون لا يعلمون الكتاب إلّا أمانيّ وإن هم إلّا يظنّون فويل للذين يكتبون الكتاب بأيديهم ثمّ يقولون هذا من عند الله ليشتروا به ثمناً قليلاً فويل لهم ممّا كتبت أيديهم وويل لهم ممّا يكسبون وقالوا لن تمسّنا النار إلّا أياماً معدودة قل أتّخذتم عند الله عهداً فلن يخلف الله عهده أم تقولون على الله ما لا تعلمون بلى من كسب سيّئة وأحاطت به خطيئته فأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون والذين آمنوا وعملوا الصالحات أولئك أصحاب الجنّة هم فيها خالدون وإذ أخذنا ميثاق بني إسرائيل لا تعبدون إلّا الله وبالوالدين إحساناً وذي القربى واليتامى والمساكين وقولوا للناس حسناً وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة ثمّ توليتم إلّا قليلاً منكم وأنتم معرضون وإذ أخذنا ميثاقكم لا تسفكون دماءكم ولا تخرجون أنفسكم من دياركم ثمّ أقررتم وأنتم تشهدون ثمّ أنتم هؤلاء تقتلون أنفسكم وتخرجون فريقاً منكم من ديارهم تظاهرون عليهم بالإثم والعدوان وإن يأتوكم أسارى تفادوهم وهو محرّم عليكم إخراجهم أفتؤمنون ببعض الكتاب وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم إلّا خزي في الحياة الدنيا ويوم القيامة يردّون إلى أشدّ العذاب وما الله بغافل عمّا تعملون أولئك الذين اشتروا الحياة الدنيا بالآخرة فلا يخفّف عنهم العذاب ولا هم ينصرون ولقد آتينا موسى الكتاب وقفّينا من بعده بالرسل وآتينا عيسى ابن مريم البيّنات وأيّدناه بروح القدس أفكلّما جاءكم رسول بما لا تهوى أنفسكم استكبرتم ففريقاً كذّبتم وفريقاً تقتلون وقالوا قلوبنا غلف بل لعنهم الله بكفرهم فقليلاً ما يؤمنون ولمّا جاءهم كتاب من عند الله مصدّق لما معهم وكانوا من قبل يستفتحون على الذين كفروا فلمّا جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة الله على الكافرين بئسما اشتروا به أنفسهم أن يكفروا بما أنزل الله بغياً أن ينزّل الله من فضله على من يشاء من عباده فباءو بغضب على غضب وللكافرين عذاب مهين وإذا قيل لهم آمنوا بما أنزل الله قالوا نؤمن بما أنزل علينا ويكفرون بما وراءه وهو الحقّ مصدّقاً لما معهم قل فلم تقتلون أنبياء الله من قبل إن كنتم مؤمنين ولقد جاءكم موسى بالبيّنات ثمّ اتّخذتم العجل من بعده وأنتم ظالمون وإذ أخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم بقوّة واسمعوا قالوا سمعنا وعصينا وأشربوا في قلوبهم العجل بكفرهم قل بئسما يأمركم به إيمانكم إن كنتم مؤمنين قل إن كانت لكم الدار الآخرة عند الله خالصة من دون الناس فتمنّوا الموت إن كنتم صادقين ولن يتمنّوه أبداً بما قدّمت أيديهم والله عليم بالظالمين ولتجدنّهم أحرص الناس على حياة ومن الذين أشركوا يود أحدهم لو يعمّر ألف سنة وما هو بمزحزحه من العذاب أن يعمّر والله بصير بما يعملون قل من كان عدوّاً لجبريل فإنّه نزّله على قلبك بإذن الله مصدّقاً لما بين يديه وهدى وبشرى للمؤمنين من كان عدوّاً لله وملائكته ورسله وجبريل وميكال فإنّ الله عدوّ للكافرين ولقد أنزلنا إليك آيات بيّنات وما يكفر بها إلّا الفاسقون أوكلّما عاهدوا عهداً نبذه فريق منهم بل أكثرهم لا يؤمنون ولمّا جاءهم رسول من عند الله مصدّق لما معهم نبذ فريق من الذين أوتوا الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كأنّهم لا يعلمون واتّبعوا ما تتلو الشياطين على ملك سليمان وما كفر سليمان ولكنّ الشياطين كفروا يعلّمون الناس السحر وما أنزل على الملكين ببابل هاروت وماروت وما يعلّمان من أحد حتّى يقولا إنّما نحن فتنة فلا تكفر فيتعلّمون منهما ما يفرّقون به بين المرء وزوجه وما هم بضارّين به من أحد إلّا بإذن الله ويتعلّمون ما يضرّهم ولا ينفعهم ولقد علموا لمن اشتراه ما له في الآخرة من خلاق ولبئس ما شروا به أنفسهم لو كانوا يعلمون ولو أنّهم آمنوا واتّقوا لمثوبة من عند الله خير لو كانوا يعلمون يا أيّها الذين آمنوا لا تقولوا راعنا وقولوا انظرنا واسمعوا وللكافرين عذاب أليم ما يود الذين كفروا من أهل الكتاب ولا المشركين أن ينزّل عليكم من خير من ربّكم والله يختصّ برحمته من يشاء والله ذو الفضل العظيم ما ننسخ من آية أو ننسها نأت بخير منها أو مثلها ألم تعلم أنّ الله على كلّ شيء قدير ألم تعلم أنّ الله له ملك السماوات والأرض وما لكم من دون الله من وليّ ولا نصير أم تريدون أن تسألوا رسولكم كما سئل موسى من قبل ومن يتبدّل الكفر بالإيمان فقد ضلّ سواء السبيل ودّ كثير من أهل الكتاب لو يردّونكم من بعد إيمانكم كفّاراً حسداً من عند أنفسهم من بعد ما تبيّن لهم الحقّ فاعفوا واصفحوا حتّى يأتي الله بأمره إنّ الله على كلّ شيء قدير وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة وما تقدّموا لأنفسكم من خير تجدوه عند الله إنّ الله بما تعملون بصير وقالوا لن يدخل الجنّة إلّا من كان هوداً أو نصارى تلك أمانيّهم قل هاتوا برهانكم إن كنتم صادقين بلى من أسلم وجهه لله وهو محسن فله أجره عند ربّه ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون وقالت اليهود ليست النصارى على شيء وقالت النصارى

//

صحت طرفین تصدیق کرتے ہوئے دستخط ثبت کیے۔ عدالت نے فیصلہ محفوظ کیا۔ اگلی سماعت
۱۴ مارچ ۲۰۲۴ء مقرر ہوئی۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔

مقدمہ نمبر ۲۱۷/۲۰۲۳ء، عنوان: ریاست بنام محمد یونس ولد غلام حیدر، جرم زیرِ دفعہ ۴۲۰ تعزیرات پاکستان۔ ملزم پر الزام ہے کہ اس نے مدعی سے ۱۵ تولہ سونا اور ۲ لاکھ روپے نقد لے کر واپس نہیں کیے۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔

مدعی کے وکیل نے دلائل دیتے ہوئے کہا کہ ملزم نے اعتماد کا رشتہ توڑا ہے اور مدعی کی بیوہ بہن کی امانت میں خیانت کی ہے۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔

ملزم کے وکیل نے مؤقف اختیار کیا کہ رقم قرض تھی، امانت نہیں، اور ملزم نے ۱۵ لاکھ روپے واپس کر دیے ہیں۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔

عدالت نے ملزم کو ۱۰ لاکھ روپے کے ضمانتی مچلکے پر ضمانت منظور کی۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔

مقدمہ نمبر ۲۱۸/۲۰۲۳ء، عنوان: ریاست بنام عبدالرحمٰن ولد نور محمد، جرم زیرِ دفعہ ۴۲۰ تعزیرات پاکستان۔ ملزم پر الزام ہے کہ اس نے مدعی سے ۱۵ تولہ سونا اور ۲ لاکھ روپے نقد لے کر واپس نہیں کیے۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔

مدعی کے وکیل نے دلائل دیتے ہوئے کہا کہ ملزم نے اعتماد کا رشتہ توڑا ہے اور مدعی کی بیوہ بہن کی امانت میں خیانت کی ہے۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔

ملزم کے وکیل نے مؤقف اختیار کیا کہ رقم قرض تھی، امانت نہیں، اور ملزم نے ۱۵ لاکھ روپے واپس کر دیے ہیں۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔

عدالت نے ملزم کو ۱۰ لاکھ روپے کے ضمانتی مچلکے پر ضمانت منظور کی۔ ۔۔۔ ۔۔۔ ۔۔۔

6

ولد عبد الملك بن مروان بن الحكم بن أبي العاص بن أمية بن عبد شمس بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان بن أدد بن المقوم بن ناحور بن تيرح بن يعرب بن نابت بن إسماعيل بن إبراهيم الخليل عليه السلام بن تارح بن ناحور بن ساروغ بن رعو بن فالغ بن عابر بن شالخ بن أرفخشذ بن سام بن نوح عليه السلام بن لامك بن متوشلخ بن أخنوخ بن يارد بن مهلائيل بن قينان بن أنوش بن شيث بن آدم عليه السلام أبو الوليد القرشي الأموي المدني ثم الدمشقي أحد الخلفاء وأحد الفقهاء التابعين وأحد العبادلة الأربعة الذين هم أفقه أهل زمانهم وهم عبد الله بن عباس وعبد الله بن عمر وعبد الله بن الزبير وعبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهم أجمعين وأحد الأجواد المشهورين بالسخاء والكرم وأحد الشجعان المذكورين بالبأس والشدة وأحد الفصحاء المعدودين بالبلاغة والبيان وأحد الأدباء المشهورين بالعلم والأدب وأحد الحلماء المنسوبين إلى الحلم والأناة وأحد الأشراف المعروفين بالسؤدد والرياسة وأحد الأعيان المذكورين بالمهابة والسياسة وأحد الأكابر المشهورين بالعظمة والجلالة وأحد الملوك المعدودين بالهيبة والنبالة وأحد الخلفاء المنسوبين إلى الدهاء والكياسة وأحد الأمراء المشهورين بالحزم والفراسة وأحد الأئمة المذكورين بالعقل والرزانة وأحد الأعلام المعروفين بالرأي والتدبير

ہر حرف کلمہ مذکور کہ بہ حروف تہجی ہمزہ الف حرف آخر ہو
اعتبار کیا جائے مثلاً حرف ہمزہ کو حرف الف سے پہلے اور
حرف یاء کو حرف ہا سے پہلے لکھا جائے اور اسی طرح
دیگر حروف تہجی کا لحاظ رکھا جائے اور اسی طرح
ہر حرف کے بعد حرف دوسرا اور تیسرا لکھا جائے
اور اسی طرح ہر حرف کے بعد حرف دوسرا اور تیسرا
لکھا جائے

ولما رأى الشيخ أبو محمد عبد الله بن أبي زيد القيروانيّ رحمه الله ما كان عليه أهل القيروان من الجهل بالسنن، وما كانوا عليه من الأمور المخالفة للدين، وما كانوا يستحسنونه من البدع المستقبحة، وما كانوا يستهجنونه من السنن المستحسنة، وما كانوا يتعاطونه من المنكرات، وما كانوا يتجاهرون به من المحرمات، وما كانوا يتهاونون به من الواجبات، وما كانوا يتكاسلون عنه من الفرائض المتعينات، وما كانوا يتساهلون فيه من الأحكام الشرعيات، وما كانوا يتغافلون عنه من الأوامر الإلهيات، وما كانوا يتناسونه من الزواجر الربانيات، وما كانوا يتعامون عنه من النواهي الصمدانيات، وما كانوا يتشاغلون به من الأمور الدنيويات، وما كانوا يتهافتون عليه من الأمور الفانيات، وما كانوا يتنافسون فيه من الأمور الزائلات، وما كانوا يتكالبون عليه من الأمور الباطلات، وما كانوا يتحاسدون عليه من الأمور الخسيسات، وما كانوا يتباغضون فيه من الأمور الرديئات، وما كانوا يتقاطعون عليه من الأمور الدنيئات، وما كانوا يتدابرون فيه من الأمور الشنيعات، وما كانوا يتباينون فيه من الأمور الفظيعات، وما كانوا يتعادون فيه من الأمور الوخيمات، وما كانوا يتحاربون فيه من الأمور المهلكات، وما كانوا يتسافكون فيه من الأمور المحرمات، وما كانوا يتسابقون فيه من الأمور المحظورات، وما كانوا يتسارعون فيه من الأمور المكروهات، وما كانوا يتباطؤون عنه من الأمور المندوبات، وما كانوا يتثاقلون عنه من الأمور المرغبات، وما كانوا يتكاسلون عنه من الأمور المرهبات، وما كانوا يتغافلون عنه من الأمور المرجبات، وما كانوا يتناسونه من الأمور المقربات، وما كانوا يتعامون عنه من الأمور المنجيات، وما كانوا يتشاغلون به من الأمور المبعدات، وما كانوا يتهافتون عليه من الأمور المردية، وما كانوا يتنافسون فيه من الأمور المهوية، وما كانوا يتكالبون عليه من الأمور المغوية، وما كانوا يتحاسدون عليه من الأمور المضلة، وما كانوا يتباغضون فيه من الأمور المشقية، وما كانوا يتقاطعون عليه من الأمور المبعدة، وما كانوا يتدابرون فيه من الأمور المقصية، وما كانوا يتباينون فيه من الأمور المخزية، وما كانوا يتعادون فيه من الأمور المرذية، وما كانوا يتحاربون فيه من الأمور المهلكة، وما كانوا يتسافكون فيه من الأمور المحرمة، وما كانوا يتسابقون فيه من الأمور المحظورة، وما كانوا يتسارعون فيه من الأمور المكروهة، وما كانوا يتباطؤون عنه من الأمور المندوبة، وما كانوا يتثاقلون عنه من الأمور المرغبة، وما كانوا يتكاسلون عنه من الأمور المرهبة، وما كانوا يتغافلون عنه من الأمور المرجبة، وما كانوا يتناسونه من الأمور المقربة، وما كانوا يتعامون عنه من الأمور المنجية، وما كانوا يتشاغلون به من الأمور المبعدة

ربیع الاول سنه ۱۲۳۶ هجری بروز جمعه بوقت ۳ ساعت از روز گذشته
مطابق ۲۰ جنوری سنه ۱۸۲۱ عیسوی بحضور اعلیحضرت ظل سبحانی
ابوالمظفر سراج الدین محمد بهادر شاه غازی خلد الله ملکه و سلطنته
و بحضور ولیعهد سلطنت و جانشین حضرت ظل سبحانی ابوالظفر
مرزا ابوظفر سلطان بهادر و بحضور ولیعهد ثانی مرزا ابوبکر
بهادر و بحضور مرزا ابوالفخر بهادر و بحضور مرزا ابوالغازی
بهادر و بحضور مرزا ابوالمنصور بهادر و بحضور مرزا ابوالمظفر
بهادر و بحضور مرزا ابوالفتح بهادر و بحضور مرزا ابوالنصر
بهادر و بحضور مرزا ابوالظفر بهادر و بحضور مرزا ابوالمنصور

ابن عبد الرحمن بن عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الله ب

٢٥٥/٥ ٢٥٥ ٢٥٥ ٢٥

فرع الدين بن عبد الله بن عبد الله بن عبد الله

//

036ـ5ـ

ঢাকা, ৯ই মাঘ ১৮৮৫ সাল, বৃহস্পতিবার। মিঃ ও মিসেস ব্রাইট ও মিঃ ও মিসেস ব্রাইট ও মিঃ ও মিসেস ব্রাইট ও

ইজারাদার ও তাহার পুত্র মোঃ ফজলুল করিম ও অন্যান্য লোকজন সহ আসিয়া আমার
পিতা মরহুম আবদুল হাকিম সাহেবের বাড়ীর পূর্ব পার্শ্বে ঘর তুলিতে আরম্ভ করে। আমি
ও আমার ভাই মোঃ আবদুল মতিন সাহেব ও অন্যান্য লোকজন তাহাদিগকে ঘর তুলিতে
নিষেধ করিলে তাহারা আমাদের কথা অগ্রাহ্য করিয়া ঘর তুলিতে থাকে। তখন আমি
ও আমার ভাই মোঃ আবদুল মতিন সাহেব ঘর তুলিতে নিষেধ করিলে তাহারা আমাদের
কথা অগ্রাহ্য করিয়া ঘর তুলিতে থাকে। তখন আমি ও আমার ভাই মোঃ আবদুল মতিন
সাহেব ঘর তুলিতে নিষেধ করিলে তাহারা আমাদের কথা অগ্রাহ্য করিয়া ঘর তুলিতে
থাকে। তখন আমি ও আমার ভাই মোঃ আবদুল মতিন সাহেব ঘর তুলিতে নিষেধ করিলে
তাহারা আমাদের কথা অগ্রাহ্য করিয়া ঘর তুলিতে থাকে। তখন আমি ও আমার ভাই
মোঃ আবদুল মতিন সাহেব ঘর তুলিতে নিষেধ করিলে তাহারা আমাদের কথা অগ্রাহ্য
করিয়া ঘর তুলিতে থাকে। তখন আমি ও আমার ভাই মোঃ আবদুল মতিন সাহেব ঘর
তুলিতে নিষেধ করিলে তাহারা আমাদের কথা অগ্রাহ্য করিয়া ঘর তুলিতে থাকে।

ولی الله الملکی فی مدرسة الله بمدینة ابی ابوب صلی الله علیه وسلم بتاریخ
شهر ذی حجة سنة ۱۲۵۷ سبع وخمسین ومائتین وألف من هجرة من له العز والشرف
محمد صلی الله علیه وسلم وعلی آله وصحبه وسلم وبارک وکرم

الحمد لله الذی جعل العلم نورا لقلوب عباده المتقین وهدی به من یشاء من خلقه
من عباده المخلصین والصلوة والسلام علی من بعثه الله رحمة للعالمین وعلی آله
وصحبه الذین هم أحق بالتعظیم والتبجیل وبعد فیقول العبد الفقیر المحتاج
الی رحمة ربه الغنی محمد عابد السندی غفر الله له ولوالدیه ولجمیع المسلمین
آمین یا رب العالمین لما کان کتاب الله تعالی هو الکتاب الذی لا یأتیه الباطل
من بین یدیه ولا من خلفه تنزیل من حکیم حمید وکان من أجل العلوم
وأشرفها وأعلاها وأکرمها وأعظمها وأفضلها وأکملها وأتمها وأعمها
وأنفعها وأوسعها وأرفعها وأقدمها وأحکمها وأسماها وأعلاها وأجلها
وأعزها وأکبرها وأفخمها وأعلاها وأجلها وأعزها وأکبرها وأفخمها
وأعلاها وأجلها وأعزها وأکبرها وأفخمها وأعلاها وأجلها وأعزها
وأکبرها وأفخمها وأعلاها وأجلها وأعزها وأکبرها وأفخمها

د ۱۱۳/۳ مم لغاية د ۱۱۵ لسلاح عام ۱۲۵۲ هـ ۱۸۳۶ م الجاري عليهم

وعلى ما ذكر من الحدود والشروط والقيود والاستثناء المذكورة في هذا الكتاب
وقد حرر في يوم الاثنين ثاني عشر شهر ربيع الثاني سنة ١٢٥٢ هـ
وكتب محمد بن عبد الله بن حسين بن علي بن حسن بن عبد الله بن

ابن عبد الله بن أبي بكر بن محمد بن عمرو بن حزم الأنصاري المدني قاضي
مكة وعالمها وابن عالمها وأخو عالمها، روى عن أبيه وعن عمه أبي بكر بن
محمد وعن أبي سلمة بن عبد الرحمن وعن عمرة بنت عبد الرحمن وعن
أبي بكر بن عبد الرحمن بن الحارث بن هشام وعن القاسم بن محمد بن
أبي بكر الصديق وعن سالم بن عبد الله بن عمر وعن نافع مولى ابن عمر
وعن عبد الله بن دينار وعن أبي الزناد وعن عبد الله بن أبي بكر نفسه
وعن عبد الله بن عبد الرحمن بن أبي حسين المكي وعن عبد الله بن
عبيد بن عمير وعن عبد الله بن عثمان بن خثيم وعن عبد الله بن
عطاء بن السائب وعن عبد الله بن عون وعن عبد الله بن عيسى بن
ميسرة أبي ليلى وعن عبد الله بن أبي نجيح وعن عبد الله بن
عثمان بن عبد الله بن موهب وعن عبد الله بن عمر بن حفص بن
عاصم بن عمر بن الخطاب وعن عبد الله بن عمر بن عبد العزيز
وعن عبد الله بن عمر بن علي بن أبي طالب وعن عبد الله بن
عمر بن محمد بن زيد بن عبد الله بن عمر بن الخطاب وعن عبد الله
بن عمر بن مكرز وعن عبد الله بن عمر بن نبهان وعن عبد الله
بن عمرو بن العاص وعن عبد الله بن عمرو بن عثمان بن عفان
وعن عبد الله بن عياش بن أبي ربيعة وعن عبد الله بن عياش
بن عباس بن أبي ربيعة وعن عبد الله بن عياش بن عقبة بن
نافع وعن عبد الله بن عياش بن عقبة بن نافع وعن عبد الله
بن عياش بن عقبة بن نافع وعن عبد الله بن عياش بن عقبة
بن نافع وعن عبد الله بن عياش بن عقبة بن نافع وعن عبد

15

মহাত্মা ইমাম হুসায়েন রাজিয়াল্লাহু তায়ালা আনহু ;

২ ৫ মহরম তারিখে ইমাম হুসায়েন রাজিয়াল্লাহু তায়ালা আনহু কুফা নগরের নিকটবর্তী কারবালা প্রান্তরে পৌঁছিলে পর ইয়াজিদ কর্তৃক নিযুক্ত কুফার শাসনকর্তা ওবায়দুল্লাহ ইবনে জিয়াদ প্রেরিত একদল সৈন্য ইমাম হুসায়েন রাজিয়াল্লাহু তায়ালা আনহুর গতিরোধ করিয়া দাঁড়াইল। ইমাম হুসায়েন রাজিয়াল্লাহু তায়ালা আনহু তাহাদিগকে বুঝাইয়া বলিলেন যে, তিনি কুফাবাসীদের আহ্বানে সেখানে যাইতেছেন। কিন্তু তাহারা তাঁহার কোন কথা শুনিল না। তাহারা ইমাম হুসায়েন রাজিয়াল্লাহু তায়ালা আনহুকে ইয়াজিদের নিকট বন্দী করিয়া লইয়া যাইবার জন্য দৃঢ়প্রতিজ্ঞ হইল। ইমাম হুসায়েন রাজিয়াল্লাহু তায়ালা আনহু তাহাদের সহিত যুদ্ধ করিতে অস্বীকার করিলেন। তিনি বলিলেন যে, তিনি ইয়াজিদের নিকট যাইবেন না। তিনি ইয়াজিদের নিকট হইতে মদীনায় ফিরিয়া যাইতে চাহিলেন। কিন্তু তাহারা তাঁহাকে ফিরিয়া যাইতে দিতে রাজী হইল না। তাহারা তাঁহাকে ইয়াজিদের নিকট লইয়া যাইবার জন্য জিদ করিতে লাগিল। ইমাম হুসায়েন রাজিয়াল্লাহু তায়ালা আনহু তাহাদের সহিত যুদ্ধ করিতে অস্বীকার করিলেন। তিনি বলিলেন যে,

ولما كان الشيخ الامام العالم العلامة الحبر البحر الفهامة حجة الاسلام والمسلمين بقية السلف الصالحين
وارث علوم الانبياء والمرسلين مولانا ومولى الثقلين ابو عبد الله محمد بن احمد بن ابي بكر بن فرح
الانصاري الخزرجي القرطبي المالكي (رحمه الله) فكان ممن جمع الله تعالى له بين علوم الدارين
وحاز من كل علم قدح المعلى وفاز منه بالقدح المعلى وكان من اعلام الدين وممن يقتدى بهم
في امور الدنيا والدين وكان قد اكب على تفسير كتاب الله تعالى الذي لا يأتيه الباطل من بين يديه
ولا من خلفه تنزيل من حكيم حميد فاستخرج منه علوم الاولين والآخرين وجمع فيه من العلوم
ما لم يسبق اليه ولا يلحق فيه

ساحل و بندر حاجی علی خان مرحوم واقع شهر بندر ریگ و متصل بندر بوشهر و بندر دیلم و بندر گناوه و بندر عسلویه و بندر لنگه و بندر کنگان و بندر طاهری و بندر چارک و بندر جاسک و بندر تیس و بندر بستانه و بندر سیریک و بندر میناب و بندر قشم و بندر هرمز و بندر لارک و بندر کیش و بندر بحرین و بندر مسقط و بندر صحار و بندر خورفکان و بندر کلبا و بندر دبی و بندر شارجه و بندر عجمان و بندر ابوظبی و بندر دوبی و بندر بصره و بندر فاو و بندر ام قصر و بندر کویت و بندر بوشهر و بندر دیلم و بندر گناوه و بندر عسلویه و بندر لنگه و بندر کنگان و بندر طاهری و بندر چارک و بندر جاسک و بندر تیس و بندر بستانه و بندر سیریک و بندر میناب و بندر قشم و بندر هرمز و بندر لارک و بندر کیش و بندر بحرین و بندر مسقط و بندر صحار و بندر خورفکان و بندر کلبا و بندر دبی و بندر شارجه و بندر عجمان و بندر ابوظبی و بندر دوبی و بندر بصره و بندر فاو و بندر ام قصر و بندر کویت

حاجی علی خان مرحوم بندر ریگ متصل بندر بوشهر و بندر دیلم و بندر گناوه و بندر عسلویه و بندر لنگه و بندر کنگان و بندر طاهری و بندر چارک و بندر جاسک و بندر تیس و بندر بستانه و بندر سیریک و بندر میناب و بندر قشم و بندر هرمز و بندر لارک و بندر کیش و بندر بحرین و بندر مسقط و بندر صحار و بندر خورفکان و بندر کلبا و بندر دبی و بندر شارجه و بندر عجمان و بندر ابوظبی و بندر دوبی و بندر بصره و بندر فاو و بندر ام قصر و بندر کویت و بندر بوشهر و بندر دیلم و بندر گناوه و بندر عسلویه و بندر لنگه و بندر کنگان و بندر طاهری و بندر چارک و بندر جاسک و بندر تیس و بندر بستانه و بندر سیریک و بندر میناب و بندر قشم و بندر هرمز و بندر لارک و بندر کیش و بندر بحرین و بندر مسقط و بندر صحار و بندر خورفکان و بندر کلبا و بندر دبی و بندر شارجه و بندر عجمان و بندر ابوظبی و بندر دوبی و بندر بصره و بندر فاو و بندر ام قصر و بندر کویت

ولما رأى الشيخ عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الله بن عبد الرحمن بن

ر الحمد لله رب العالمين حمدا يوافي نعمه ويكافئ مزيده والصلاة والسلام على سيدنا محمد
وعلى آله وصحبه وسلم تسليما كثيرا وبعد فهذا ما وقع في خاطري الفاتر وذهني القاصر
من الكلام على قول الشيخ العلامة الفقيه المحدث المفسر الأصولي النحوي البياني
المنطقي الجدلي الفرضي الحاسب الفلكي الطبيب الكحال الشاعر الأديب الأريب
الكامل الفهامة الشيخ محمد الأمين بن المختار الجكني الشنقيطي ثم المدني
نزيل المدينة المنورة على صاحبها أفضل الصلاة وأزكى السلام في أول منظومته
المسماة بمراقي السعود لمن أراد الله به خيرا وأسعده بالتوفيق والتسديد
وجعله من أهل العلم والعمل والتحقيق والتدقيق وهو قوله

الحمد لله الذي أعلى مراتب العلم وأجزل مثوبة العالم العامل

وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له شهادة تنجي قائلها من أهوال يوم
القيامة وتبوئه أعلى غرف الجنة ومنازل الكرامة وأشهد أن محمدا عبده ورسوله
المبعوث بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله وكفى بالله شهيدا صلى الله
وسلم عليه وعلى آله وصحبه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين وبعد فإن علم
أصول الفقه من أجل العلوم وأعظمها وأكثرها فائدة وأعمها عائدة إذ هو
الميزان الذي به تعرف صحيح الأدلة من سقيمها والمحك الذي به تميز
مقبولها من مرذولها والمرجع الذي يرجع إليه عند الاختلاف والمنازعة
والمفزع الذي يفزع إليه عند الاشتباه والمدافعة وقد ألف فيه العلماء
قديما وحديثا وأكثروا التأليف فيه وأجادوا وأفادوا وأبدعوا وأتقنوا
وأحسنوا وأكثر ما ألف فيه على طريقة المتكلمين وهي طريقة لا تخلو من
صعوبة وتعقيد وتطويل وتقييد وقد ألف فيه على طريقة الفقهاء
الحنفية جماعة من أجلهم وأفضلهم وأكملهم وأعلمهم وأعملهم
وأحكمهم وأتقنهم وأحسنهم وأعظمهم وأفخمهم وأجلهم وأكملهم
وأعلمهم وأعملهم وأحكمهم وأتقنهم وأحسنهم وأعظمهم وأفخمهم

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي جعل الحمد مفتاح ذكره وسبب شكره وصلى الله على سيدنا محمد المبعوث رحمة للعالمين وعلى آله وأصحابه الذين هم أهل الفضل والكرم وعلى من تبعهم بإحسان إلى يوم الدين وبعد فإن الله سبحانه وتعالى لما خلق الخلق لعبادته وأمرهم بالتقرب إليه بما يحبه ويرضاه وكان من أجل القربات وأعظم الطاعات وأكمل الحسنات وأزكى الصدقات وأعلى الدرجات وأسنى المكرمات وأشرف المقامات وأعظم الأجر وأوفر الثواب وأكثر الحسنات وأعظم

٢٥٤/٢ عباس/١٠ حضرت/٥٢٥ عبدالله بن ما ابوا حضرت ٢٥ لمسلم عبد
ابو الحسن ما بدا عليه حضرت ٢٥ عبدالله بن ما ابوا عليه/حضرت ٢٥ لمسلم بن ابو
حضرت ٢٥ عبدالله/ابو ما ابوا عليه ٢٥ حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه
عبدالله المسلم/ابوا حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥ عبدالله
عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت
ابو الحسن ما بدا عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥
عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت
ابو الحسن ما بدا عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥
عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت
ابو الحسن ما بدا عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥
عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت
ابو الحسن ما بدا عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥
عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت
ابو الحسن ما بدا عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥
عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت
ابو الحسن ما بدا عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥
عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت
ابو الحسن ما بدا عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥
عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت
ابو الحسن ما بدا عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥
عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت ٢٥ عبدالله ابوا ما عبدالله عليه حضرت

//

د/ الحاج عبدالرحمن بن عبدالله بن عبدالعزيز الموسى رحمه الله

ولد في مدينة عنيزة سنة ١٣٢٥هـ، وتوفي والده وهو صغير، فنشأ يتيمًا، وتعلم القرآن الكريم في كتاتيب عنيزة، وحفظه في سن مبكرة، ثم درس على يد علمائها، وأخذ عن الشيخ عبدالله بن عبدالعزيز العنقري، والشيخ محمد بن عبدالعزيز المانع، والشيخ عبدالله بن عبدالرحمن البسام، وغيرهم من علماء نجد.

وعمل في التجارة في شبابه، ثم تفرغ للعلم والتعليم، فدرّس في المعهد العلمي بعنيزة، وفي المعهد العلمي بالرياض، وفي كلية الشريعة بالرياض، وفي المعهد العالي للقضاء، وفي كلية أصول الدين بالرياض، وفي كلية الشريعة بمكة المكرمة، وفي كلية الدعوة وأصول الدين بجامعة أم القرى، وفي كلية الشريعة بجامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك سعود، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك فيصل بالأحساء، وفي كلية الشريعة بجامعة القصيم، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك خالد بأبها، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك عبدالعزيز بجدة، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك عبدالعزيز بالمدينة المنورة، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك عبدالعزيز بالطائف، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك عبدالعزيز بالباحة، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك عبدالعزيز بالجوف، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك عبدالعزيز بالحدود الشمالية، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك عبدالعزيز بنجران، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك عبدالعزيز بتبوك، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك عبدالعزيز بالقصيم، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك عبدالعزيز بحائل، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك عبدالعزيز بجازان، وفي كلية الشريعة بجامعة الملك عبدالعزيز بعسير

//

ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਤੇ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰਾ ਹੈ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਸ਼ਾਹ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਸੁਲਤਾਨ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਖਾਨ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਖਾਕਾਨ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਸਮਰਾਟ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਸਿਕੰਦਰ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਦਾਰਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਜਮਸ਼ੇਦ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਕੈਕਾਊਸ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਕੈਖੁਸਰੋ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਕੈਕੋਬਾਦ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਕੈਕੁਬਾਦ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਕੈਕਾਵਸ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਕੈਕਸ਼ਰੂ

ج ۳,۲۵۰۰۰۰ — [illegible]

دعوی [illegible] مدعا علیہ کے خلاف مبلغ دعوی [illegible] کی وصولی
مدعی حسب ذیل عرض ہے کہ مدعا علیہ کو مبلغ [illegible] روپے
بابت [illegible] کے مقروض ہے [illegible] مدعا علیہ نے
مدعی کو [illegible] کے مقروض ہے [illegible] مدعا علیہ نے
[

دكر فيم ٥٣٠ لسلم الله الملك الملل ،، حمدوه ٥ الله لسلم ،
مهلك الملوك لسلم ،، حمدوه ٥ الله لسلم الملك ٥ الحمد لله الملك
الملك ٥٣٥٧ الملوك الله لسلم ٥ الحمد لله الملك لسلم ،، حمدوه
لسلم ،، ٥٣٥٧ مهلك الملوك الله لسلم ٥ الحمد لله الملك ،، ٥٣٥٧
٢٣ ٤ حمدوه لسلم الملوك الله لسلم ٥ الحمد لله الملك ،، ٥٣٥٧
على ملك ٥ الحمد لله الملك الله لسلم ،، حمدوه ٥ الله لسلم الملك
٢٣ ٤ حمدوه لسلم الملوك الله لسلم ،،
حمدوه لسلم الملوك الله لسلم ٥ الحمد لله الملك ،، حمدوه ٥ الله
لسلم الملوك ،، حمدوه ٥ الله لسلم الملك ٥ الحمد لله الملك
الملوك ،، حمدوه لسلم ،، ٥٣٥٧ الحمد لله الملك ٥ الحمد لله
الملوك ،، حمدوه لسلم ،،

ص/ظهر، ٢٦٦ سطر ٢: وأما ما ذكره بعض أهل العلم من أن الله تعالى أعطى
الدنيا لمن يحب ولمن لا يحب ولا يعطي الآخرة إلا لمن يحب، فهذا
مما لا يصح عن النبي ﷺ ولا عن أحد من الصحابة رضي الله عنهم
أجمعين، بل هو مخالف لما دل عليه الكتاب والسنة وإجماع
سلف الأمة، وقد ثبت في الصحيحين عن النبي ﷺ أنه قال:
«إن الله لا يعطي الدين إلا من يحب، ولا يعطي الإيمان إلا من
يحب، ولا يعطي الجنة إلا من يحب، ولكنه يعطي الدنيا من
يحب ومن لا يحب، ولا يعطي الإيمان إلا من يحب».
فالدنيا يعطيها الله المؤمن والكافر والبر والفاجر، وأما الدين
والإيمان والجنة فلا يعطيها الله إلا لمن يحبه ويحب أولياءه
ويبغض أعداءه، وهذا أمر معلوم بالكتاب والسنة وإجماع
سلف الأمة، ولا يصح أن يقال: إن الله يعطي الآخرة لمن لا
يحبه، فإن هذا مخالف لما دل عليه الكتاب والسنة وإجماع
سلف الأمة، وقد ثبت في الصحيحين عن النبي ﷺ أنه قال:
«إن الله لا يعطي الدين إلا من يحب، ولا يعطي الإيمان إلا من
يحب، ولا يعطي الجنة إلا من يحب، ولكنه يعطي الدنيا من
يحب ومن لا يحب، ولا يعطي الإيمان إلا من يحب».

ہوئے جو حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم کی ہدایت کے مطابق ۲۲ اگست ۱۹۳۱ء کو
سرخ پتھر لگوائے گئے، مگر یہ پتھر اب کہاں ہیں، کسی کو نہیں معلوم۔ حکومت
سعودی عرب کے محکمہ اوقاف کے ایک افسر نے بتایا کہ ان پتھروں کو
نکال کر ایک گودام میں رکھ دیا گیا تھا، جو ۱۹۷۴ء میں آگ لگنے سے
جل گیا۔ اس طرح وہ آخری نشانات بھی ختم ہو گئے جو ہمیں ۱۳۵۰ھ
کے مسلمانوں سے جوڑتے تھے۔ ۱۳۵۰ھ کے مسلمانوں کے بارے میں
ہمارا علم بہت کم ہے۔ ہم صرف اتنا جانتے ہیں کہ وہ ۱۳۵۰ھ کے
مسلمانوں کی طرح نماز پڑھتے تھے، روزے رکھتے تھے، حج کرتے تھے
اور قرآن کی تلاوت کرتے تھے۔ ہم ان کے نام نہیں جانتے، ان کے
چہرے نہیں دیکھے، ان کی آواز نہیں سنی۔ لیکن ہم ان سے جڑے ہوئے
ہیں، کیونکہ ہم ایک ہی امت ہیں، ایک ہی قبلہ کی طرف منہ کرتے ہیں،
ایک ہی کتاب پڑھتے ہیں۔ یہ رشتہ وقت سے بالاتر ہے۔

۱۳۵۰ھ کے مسلمانوں کی ایک خاص بات یہ تھی کہ وہ اپنے
ایمان کے بارے میں بہت واضح تھے۔ ان کے لیے اسلام کوئی
بحث کا موضوع نہیں تھا، بلکہ زندگی گزارنے کا طریقہ تھا۔ وہ
سود نہیں لیتے تھے، شراب نہیں پیتے تھے، جھوٹ نہیں بولتے تھے،
اور اپنے پڑوسیوں کا خیال رکھتے تھے۔ یہ باتیں آج بھی اتنی ہی
اہم ہیں جتنی ۱۳۵۰ھ میں تھیں۔ ہمیں ان کی زندگی سے سیکھنا
چاہیے کہ کس طرح وہ مشکل حالات میں بھی اپنے دین پر قائم رہے،
کس طرح انہوں نے اپنے بچوں کو اسلام کی تعلیم دی، اور کس طرح
انہوں نے اپنے دلوں کو اللہ کی یاد سے روشن رکھا۔

ان حضرت صلعم نے فرمایا کہ جو شخص اپنے بھائی کی مدد کرتا ہے اللہ تعالیٰ اس کی مدد کرتا ہے۔

حضرت عبداللہ بن عباسؓ سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلعم نے فرمایا کہ جو شخص اپنے بھائی کی حاجت روائی کرتا ہے اللہ تعالیٰ اس کی حاجت روائی کرتا ہے۔ جو شخص کسی مسلمان کی تکلیف کو دور کرتا ہے اللہ تعالیٰ اس کی تکلیف کو دور کرتا ہے۔ جو شخص کسی مسلمان کی پردہ پوشی کرتا ہے اللہ تعالیٰ اس کی پردہ پوشی کرتا ہے۔

حضرت ابوہریرہؓ سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلعم نے فرمایا کہ جو شخص کسی مسلمان کی تکلیف کو دور کرتا ہے اللہ تعالیٰ اس کی تکلیف کو دور کرتا ہے۔ جو شخص کسی مسلمان کی پردہ پوشی کرتا ہے اللہ تعالیٰ اس کی پردہ پوشی کرتا ہے۔

حضرت ابوہریرہؓ سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلعم نے فرمایا کہ جو شخص کسی مسلمان کی تکلیف کو دور کرتا ہے اللہ تعالیٰ اس کی تکلیف کو دور کرتا ہے۔ جو شخص کسی مسلمان کی پردہ پوشی کرتا ہے اللہ تعالیٰ اس کی پردہ پوشی کرتا ہے۔

حضرت ابوہریرہؓ سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلعم نے فرمایا کہ جو شخص کسی مسلمان کی تکلیف کو دور کرتا ہے اللہ تعالیٰ اس کی تکلیف کو دور کرتا ہے۔ جو شخص کسی مسلمان کی پردہ پوشی کرتا ہے اللہ تعالیٰ اس کی پردہ پوشی کرتا ہے۔

بسم الله الرحمن الرحيم ۔ الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله واصحابه اجمعين اما بعد فقد قال الله تعالى في كتابه العزيز ۔ يا ايها الذين آمنوا اذا تداينتم بدين الى اجل مسمى فاكتبوه ۔ الآية

ہذا ما کتبہ عبد الله الراجی رحمۃ ربہ الغنی محمد بن عبد الله الحنفی الدرعی عفی عنہ وعن والدیہ ومشائخہ وجمیع المسلمین آمین ۔ انہ قد ثبت عندی وصح لدی بالبینۃ العادلۃ الشرعیۃ وشہادۃ الشہود المرضیۃ الورعیۃ ان المسمی محمد بن عبد الله الحاج الحسن الدرعی الحنفی المذہب الماتریدی العقیدۃ الشاذلی الطریقۃ الخلوتی السلسلۃ الجامی الاصل الدرعی المولد والمنشأ الفاسی الدار والوفاۃ الکائن بحارۃ الشراطین بالقرب من زاویۃ سیدی عبد الله الشرقاوی رضی الله عنہ وعنا بہ ۔ قد اقر اقرارا شرعیا وافصح عنہ افصاحا مرعیا وافرغ عنہ افراغا مرضیا وافصح عنہ افصاحا جلیا وافرغ عنہ افراغا ملیا وهو فی حالۃ الصحۃ والسلامۃ والعافیۃ والاستقامۃ والاستواء والاعتدال وزوال الاعتلال وانتفاء الاختلال وذهاب الاضطراب وارتفاع الارتیاب وانتفاء الشک والشبہ وانجلاء الغیم والکرب وانکشاف الغمۃ والحجب وانقشاع الظلمۃ والریب وانحسار الغشاوۃ والعجب وانزاح الوهم والع

ولی الدین محمد بن عبد الله الخطیب العمری التبریزی المعروف بالخطیب (ت ۷۴۱ھ) صاحب مشکوٰۃ المصابیح، وہو من اجل کتب الحدیث وأعظمہا نفعا، وقد اعتنی بہ العلماء قدیما وحدیثا، فشرحوہ وعلقوا علیہ، ونظموہ ونثروہ، واختصروہ وہذبوہ، وترجموہ إلی لغات شتی، وقد طبع مرارا فی بلدان مختلفۃ، وہذہ الطبعۃ الہندیۃ من أحسن الطبعات وأتقنہا، وقد قابلہا الناشر علی عدۃ نسخ خطیۃ وطبعات حجریۃ، وصححہا تصحیحا دقیقا، وعلق علیہا تعلیقات مفیدۃ، وأضاف إلیہا فوائد جمۃ، وقد قام بہذا العمل الجلیل الشیخ عبد الله بن محمد الدامغانی، والشیخ عبد العزیز بن محمد السلمان، والشیخ حبیب الرحمن الأعظمی، والشیخ عبید الله الرحمانی المبارکفوری، وقد بذلوا فی ذلک جہودا مشکورۃ، وأوقاتا ثمینۃ، وأتعابا کثیرۃ، فجزاہم الله عن العلم وأہلہ خیر الجزاء، وأثابہم علی ما قدموا أجزل المثوبۃ وأوفر العطاء، وقد وقع اختیارنا علی ہذہ الطبعۃ لتکون ہی المعتمدۃ فی ہذہ الرسالۃ، وقد رمزنا لہا بالحرف (ہ)، وقد اعتمدنا فی ترقیم الأحادیث علی ترقیم الشیخ محمد فؤاد عبد الباقی، وقد رمزنا لہ بالحرف (ف

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

ذكر حضرت ابو بكر صديق رضي الله عنه كه آنحضرت صلى الله عليه وسلم بعد از وفات خود بخلافت بعد از خود تعيين فرمود

ابو بكر عبد الله بن ابي قحافة التيمي رضي الله عنه كه آنحضرت صلى الله عليه وسلم بعد از وفات خود بخلافت بعد از خود تعيين فرمود

ابو بكر عبد الله بن ابي قحافة التيمي رضي الله عنه كه آنحضرت صلى الله عليه وسلم بعد از وفات خود بخلافت بعد از خود تعيين فرمود

ابو بكر عبد الله بن ابي قحافة التيمي رضي الله عنه كه آنحضرت صلى الله عليه وسلم بعد از وفات خود بخلافت بعد از خود تعيين فرمود

ضرب دادن عدد بر یکی از اعداد مجموعه بر دیگر اعداد مجموعه را ضرب دادن باشد
مثلاً ضرب دادن عدد ۲ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲ و ۶ و ۱۰ و ۱۴ و ۱۸ است
و ضرب دادن عدد ۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۵ و ۱۵ و ۲۵ و ۳۵ و ۴۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۰ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۰ و ۳۰ و ۵۰ و ۷۰ و ۹۰ است
و ضرب دادن عدد ۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۵ و ۴۵ و ۷۵ و ۱۰۵ و ۱۳۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۵ و ۷۵ و ۱۲۵ و ۱۷۵ و ۲۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۵ و ۱۰۵ و ۱۷۵ و ۲۴۵ و ۳۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۵ و ۱۳۵ و ۲۲۵ و ۳۱۵ و ۴۰۵ است
و ضرب دادن عدد ۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۷۵ و ۲۲۵ و ۳۷۵ و ۵۲۵ و ۶۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۰۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۰۵ و ۳۱۵ و ۵۲۵ و ۷۳۵ و ۹۴۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۳۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۳۵ و ۴۰۵ و ۶۷۵ و ۹۴۵ و ۱۲۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۷۵ و ۵۲۵ و ۸۷۵ و ۱۲۲۵ و ۱۵۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۲۵ و ۶۷۵ و ۱۱۲۵ و ۱۵۷۵ و ۲۰۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۴۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۴۵ و ۷۳۵ و ۱۲۲۵ و ۱۷۱۵ و ۲۲۰۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۱۵ و ۹۴۵ و ۱۵۷۵ و ۲۲۰۵ و ۲۸۳۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۰۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۰۵ و ۱۲۱۵ و ۲۰۲۵ و ۲۸۳۵ و ۳۶۴۵ است
و ضرب دادن عدد ۶۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۶۷۵ و ۲۰۲۵ و ۳۳۷۵ و ۴۷۲۵ و ۶۰۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۹۴۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۹۴۵ و ۲۸۳۵ و ۴۷۲۵ و ۶۶۱۵ و ۸۵۰۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۲۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۲۱۵ و ۳۶۴۵ و ۶۰۷۵ و ۸۵۰۵ و ۱۰۹۳۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۵۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۵۷۵ و ۴۷۲۵ و ۷۸۷۵ و ۱۱۰۲۵ و ۱۴۱۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۰۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۰۲۵ و ۶۰۷۵ و ۱۰۱۲۵ و ۱۴۱۷۵ و ۱۸۲۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۲۰۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۲۰۵ و ۶۶۱۵ و ۱۱۰۲۵ و ۱۵۴۳۵ و ۱۹۸۴۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۸۳۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۸۳۵ و ۸۵۰۵ و ۱۴۱۷۵ و ۱۹۸۴۵ و ۲۵۵۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۶۴۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۶۴۵ و ۱۰۹۳۵ و ۱۸۲۲۵ و ۲۵۵۱۵ و ۳۲۸۰۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۷۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۷۲۵ و ۱۴۱۷۵ و ۲۳۶۲۵ و ۳۳۰۷۵ و ۴۲۵۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۶۰۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۶۰۷۵ و ۱۸۲۲۵ و ۳۰۳۷۵ و ۴۲۵۲۵ و ۵۴۶۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۷۸۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۷۸۷۵ و ۲۳۶۲۵ و ۳۹۳۷۵ و ۵۵۱۲۵ و ۷۰۸۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۰۱۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۰۱۲۵ و ۳۰۳۷۵ و ۵۰۶۲۵ و ۷۰۸۷۵ و ۹۱۱۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۱۰۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۱۰۲۵ و ۳۳۰۷۵ و ۵۵۱۲۵ و ۷۷۱۷۵ و ۹۹۲۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۱۰۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۱۰۲۵ و ۳۳۰۷۵ و ۵۵۱۲۵ و ۷۷۱۷۵ و ۹۹۲۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۴۱۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۴۱۷۵ و ۴۲۵۲۵ و ۷۰۸۷۵ و ۹۹۲۲۵ و ۱۲۷۶۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۸۲۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۸۲۲۵ و ۵۴۶۷۵ و ۹۱۱۲۵ و ۱۲۷۶۵ و ۱۶۴۰۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۳۶۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۳۶۲۵ و ۷۰۸۷۵ و ۱۱۸۱۲۵ و ۱۶۵۳۵ و ۲۱۲۴۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۰۳۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۰۳۷۵ و ۹۱۱۲۵ و ۱۵۱۸۷۵ و ۲۱۲۴۵ و ۲۷۲۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۳۰۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۳۰۷۵ و ۹۹۲۲۵ و ۱۶۵۳۵ و ۲۳۱۴۵ و ۲۹۷۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۹۳۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۹۳۷۵ و ۱۱۸۱۲۵ و ۱۹۶۸۷۵ و ۲۷۵۶۲۵ و ۳۵۴۴۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۲۵۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۲۵۲۵ و ۱۲۷۶۵ و ۲۱۲۷۵ و ۲۹۷۲۵ و ۳۸۲۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۵۰۶۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۵۰۶۲۵ و ۱۵۱۸۷۵ و ۲۵۳۱۲۵ و ۳۵۴۴۷۵ و ۴۵۵۷۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۵۴۶۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۵۴۶۷۵ و ۱۶۴۰۲۵ و ۲۷۳۳۷۵ و ۳۸۲۷۲۵ و ۴۹۱۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۵۵۱۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۵۵۱۲۵ و ۱۶۵۳۵ و ۲۷۵۶۲۵ و ۳۸۵۹۷۵ و ۴۹۶۳۵ است
و ضرب دادن عدد ۷۰۸۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۷۰۸۷۵ و ۲۱۲۴۵ و ۳۵۴۴۷۵ و ۴۹۶۳۵ و ۶۳۸۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۷۷۱۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۷۷۱۷۵ و ۲۳۱۵۲۵ و ۳۸۵۹۷۵ و ۵۴۰۳۵ و ۶۹۴۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۹۱۱۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۹۱۱۲۵ و ۲۷۳۳۷۵ و ۴۵۵۶۲۵ و ۶۳۸۲۵ و ۸۲۰۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۹۹۲۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۹۹۲۲۵ و ۲۹۷۶۷۵ و ۴۹۶۱۲۵ و ۶۹۴۷۵ و ۸۹۱۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۲۷۶۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۲۷۶۵ و ۳۸۲۷۲۵ و ۶۳۸۲۵ و ۸۹۱۷۵ و ۱۱۴۹۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۶۴۰۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۶۴۰۵ و ۴۹۱۷۵ و ۸۲۰۷۵ و ۱۱۴۹۵ و ۱۴۷۸۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۱۲۴۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۱۲۴۵ و ۶۳۸۲۵ و ۱۰۶۳۵ و ۱۴۸۷۵ و ۱۹۱۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۷۲۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۷۲۱۵ و ۸۱۶۴۵ و ۱۳۶۰۷۵ و ۱۹۰۴۵ و ۲۴۴۵۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۹۷۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۹۷۲۵ و ۸۹۱۷۵ و ۱۴۸۷۵ و ۲۰۸۲۵ و ۲۶۷۶۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۸۲۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۸۲۷۵ و ۱۱۴۹۵ و ۱۹۱۲۵ و ۲۶۷۶۵ و ۳۴۴۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۹۱۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۹۱۷۵ و ۱۴۷۵۲۵ و ۲۴۵۸۷۵ و ۳۴۴۱۵ و ۴۴۲۴۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۹۶۳۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۹۶۳۵ و ۱۴۸۹۰۵ و ۲۴۸۱۷۵ و ۳۴۷۴۵ و ۴۴۶۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۶۳۸۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۶۳۸۲۵ و ۱۹۱۴۷۵ و ۳۱۹۱۲۵ و ۴۴۶۷۵ و ۵۷۴۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۸۲۰۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۸۲۰۷۵ و ۲۴۶۲۲۵ و ۴۱۰۳۷۵ و ۵۷۴۲۵ و ۷۳۸۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۱۴۹۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۱۴۹۵ و ۳۴۴۸۵ و ۵۷۴۲۵ و ۷۹۹۵ و ۱۰۳۴۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۴۷۸۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۴۷۸۵ و ۴۴۳۵۵ و ۷۳۹۲۵ و ۱۰۳۴۵ و ۱۳۳۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۹۱۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۹۱۱۵ و ۵۷۳۴۵ و ۹۵۵۷۵ و ۱۳۳۹۵ و ۱۷۲۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۴۴۵۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۴۴۵۵ و ۷۳۳۷۵ و ۱۲۲۲۵ و ۱۷۱۱۵ و ۲۱۹۹۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۶۷۶۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۶۷۶۵ و ۸۰۲۹۵ و ۱۳۳۸۲۵ و ۱۸۷۳۵ و ۲۴۰۸۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۴۴۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۴۴۱۵ و ۱۰۳۲۴۵ و ۱۷۲۰۷۵ و ۲۴۰۸۵ و ۳۰۹۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۴۲۴۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۴۲۴۵ و ۱۳۲۷۳۵ و ۲۲۱۲۲۵ و ۳۰۹۷۵ و ۳۹۸۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۴۶۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۴۶۷۵ و ۱۳۴۰۲۵ و ۲۲۳۳۷۵ و ۳۱۲۷۲۵ و ۴۰۱۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۵۷۴۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۵۷۴۲۵ و ۱۷۲۲۷۵ و ۲۸۷۱۲۵ و ۴۰۱۷۵ و ۵۱۶۰۵ است
و ضرب دادن عدد ۷۳۸۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۷۳۸۱۵ و ۲۲۱۴۵ و ۳۶۹۰۷۵ و ۵۱۶۰۵ و ۶۶۴۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۹۵۵۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۹۵۵۷۵ و ۲۸۶۷۲۵ و ۴۷۷۸۷۵ و ۶۶۹۰۵ و ۸۵۹۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۲۲۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۲۲۲۵ و ۳۶۶۷۵ و ۶۱۱۲۵ و ۸۵۵۷۵ و ۱۰۹۹۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۳۳۸۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۳۳۸۲۵ و ۴۰۱۴۷۵ و ۶۶۹۱۲۵ و ۹۳۷۷۵ و ۱۱۹۷۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۷۲۰۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۷۲۰۷۵ و ۵۱۶۲۲۵ و ۸۶۰۳۷۵ و ۱۲۰۴۲۵ و ۱۵۴۸۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۲۱۲۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۲۱۲۲۵ و ۶۶۳۷۵ و ۱۱۰۶۲۵ و ۱۵۴۸۷۵ و ۱۹۹۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۸۷۱۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۸۷۱۲۵ و ۸۶۱۳۷۵ و ۱۴۳۵۶۲۵ و ۲۰۰۹۷۵ و ۲۵۷۸۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۶۹۰۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۶۹۰۷۵ و ۱۱۰۷۲۲۵ و ۱۸۴۵۳۷۵ و ۲۵۸۳۴۵ و ۳۳۲۱۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۷۷۸۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۷۷۸۷۵ و ۱۴۳۳۶۲۵ و ۲۳۸۹۳۷۵ و ۳۳۴۵۱۲۵ و ۴۲۹۸۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۶۱۱۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۶۱۱۲۵ و ۱۸۳۳۷۵ و ۳۰۵۶۲۵ و ۴۲۷۹۷۵ و ۵۵۰۳۵ است
و ضرب دادن عدد ۸۵۵۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۸۵۵۷۵ و ۲۵۶۷۲۵ و ۴۲۷۸۷۵ و ۵۹۹۰۵ و ۷۷۰۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۱۹۷۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۱۹۷۲۵ و ۳۵۹۱۷۵ و ۵۹۸۶۲۵ و ۸۳۸۰۷۵ و ۱۰۷۷۴۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۵۴۸۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۵۴۸۱۵ و ۴۶۴۴۵ و ۷۷۴۰۷۵ و ۱۰۸۳۶۵ و ۱۳۹۳۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۹۹۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۹۹۱۵ و ۵۹۷۴۵ و ۹۹۵۷۵ و ۱۳۹۳۵ و ۱۷۹۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۵۷۸۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۵۷۸۲۵ و ۷۷۳۴۷۵ و ۱۲۸۹۱۲۵ و ۱۸۰۴۷۵ و ۲۳۱۸۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۳۲۱۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۳۲۱۲۵ و ۹۹۶۳۷۵ و ۱۶۶۰۶۲۵ و ۲۳۲۴۷۵ و ۲۹۸۸۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۲۹۸۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۲۹۸۷۵ و ۱۲۸۹۶۲۵ و ۲۱۴۹۳۷۵ و ۳۰۰۹۱۲۵ و ۳۸۶۸۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۵۵۰۳۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۵۵۰۳۵ و ۱۶۵۱۰۵ و ۲۷۵۱۷۵ و ۳۸۵۲۴۵ و ۴۹۵۳۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۷۷۰۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۷۷۰۷۵ و ۲۳۱۲۲۵ و ۳۸۵۳۷۵ و ۵۳۹۱۲۵ و ۶۹۲۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۰۷۷۴۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۰۷۷۴۵ و ۳۲۳۲۳۵ و ۵۳۸۷۲۵ و ۷۵۴۲۱۵ و ۹۶۹۶۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۳۹۳۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۳۹۳۲۵ و ۴۱۷۹۷۵ و ۶۹۶۶۲۵ و ۹۷۵۲۷۵ و ۱۲۵۴۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۷۹۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۷۹۱۵ و ۵۳۷۴۵ و ۸۹۵۷۵ و ۱۲۵۴۵ و ۱۶۱۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۳۱۸۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۳۱۸۲۵ و ۶۹۵۴۷۵ و ۱۱۵۹۷۲۵ و ۱۶۲۳۶۵ و ۲۰۸۶۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۹۸۸۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۹۸۸۵ و ۸۹۶۴۵ و ۱۴۹۴۰۷۵ و ۲۰۹۱۶۵ و ۲۶۸۹۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۸۶۸۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۸۶۸۷۵ و ۱۱۶۰۶۲۵ و ۱۹۳۴۳۷۵ و ۲۷۰۸۱۲۵ و ۳۴۸۱۸۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۹۵۳۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۹۵۳۱۵ و ۱۴۸۵۹۴۵ و ۲۴۷۶۵۷۵ و ۳۴۶۷۴۱۵ و ۴۴۵۷۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۶۹۲۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۶۹۲۷۵ و ۲۰۷۸۲۵ و ۳۴۶۳۷۵ و ۴۸۴۷۲۵ و ۶۲۳۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۹۶۹۶۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۹۶۹۶۵ و ۲۹۰۹۴۵ و ۴۸۴۸۲۵ و ۶۷۸۷۴۵ و ۸۷۱۸۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۲۵۴۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۲۵۴۱۵ و ۳۷۶۲۴۵ و ۶۲۷۰۷۵ و ۸۷۷۸۶۵ و ۱۱۲۸۷۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۶۱۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۶۱۲۵ و ۴۸۳۷۵ و ۸۰۶۲۵ و ۱۱۲۸۷۵ و ۱۴۵۱۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۰۸۶۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۰۸۶۲۵ و ۶۲۵۸۷۵ و ۱۰۴۳۱۲۵ و ۱۴۶۰۳۷۵ و ۱۸۷۷۳۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۶۸۹۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۶۸۹۲۵ و ۸۰۶۷۷۵ و ۱۳۴۴۶۲۵ و ۱۸۸۲۴۷۵ و ۲۴۲۰۳۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۴۸۱۸۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۴۸۱۸۷۵ و ۱۰۴۴۵۶۲۵ و ۱۷۴۰۹۳۷۵ و ۲۴۳۷۳۱۲۵ و ۳۱۳۳۶۸۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۴۵۷۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۴۵۷۷۵ و ۱۳۳۷۳۲۵ و ۲۲۲۸۸۷۵ و ۳۱۲۰۴۱۵ و ۴۰۰۳۹۵ است
و ضرب دادن عدد ۵۵۰۳۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۵۵۰۳۵ و ۱۶۵۱۰۵ و ۲۷۵۱۷۵ و ۳۸۵۲۴۵ و ۴۹۵۳۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۶۹۲۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۶۹۲۷۵ و ۲۰۷۸۲۵ و ۳۴۶۳۷۵ و ۴۸۴۷۲۵ و ۶۲۳۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۸۷۱۸۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۸۷۱۸۵ و ۲۶۱۵۵ و ۴۳۵۹۲۵ و ۶۰۹۲۹۵ و ۷۸۳۶۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۱۲۸۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۱۲۸۷۵ و ۳۳۸۶۲۵ و ۵۶۴۳۷۵ و ۷۹۰۱۲۵ و ۱۰۱۵۸۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۴۵۱۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۴۵۱۲۵ و ۴۳۵۳۷۵ و ۷۲۵۶۲۵ و ۱۰۱۵۸۷۵ و ۱۳۰۶۱۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۸۷۷۳۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۸۷۷۳۵ و ۵۶۳۱۰۵ و ۹۳۸۵۱۷۵ و ۱۳۱۴۱۲۵ و ۱۶۸۹۳۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۴۲۰۳۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۴۲۰۳۵ و ۷۲۶۱۰۵ و ۱۲۱۰۱۷۵ و ۱۶۹۴۲۵ و ۲۱۷۸۳۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۱۳۳۶۸۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۱۳۳۶۸۷۵ و ۹۴۰۱۰۶۲۵ و ۱۵۶۶۸۴۳۷۵ و ۲۱۹۳۵۸۱۲۵ و ۲۸۱۹۳۱۸۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۰۰۳۹۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۰۰۳۹۵ و ۱۲۰۱۱۸۵ و ۲۰۰۱۹۷۵ و ۲۸۰۲۷۳۵ و ۳۶۰۳۵۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۹۵۳۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۹۵۳۱۵ و ۱۴۸۵۹۴۵ و ۲۴۷۶۵۷۵ و ۳۴۶۷۴۱۵ و ۴۴۵۷۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۶۲۳۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۶۲۳۱۵ و ۱۸۶۹۴۵ و ۳۱۱۵۷۵ و ۴۳۵۲۱۵ و ۵۵۸۸۵ است
و ضرب دادن عدد ۷۸۳۶۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۷۸۳۶۵ و ۲۳۵۰۹۵ و ۳۹۱۸۲۵ و ۵۴۸۵۴۵ و ۷۰۵۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۰۱۵۸۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۰۱۵۸۷۵ و ۳۰۴۷۶۲۵ و ۵۰۷۹۳۷۵ و ۷۱۱۱۰۱۲۵ و ۹۱۴۲۶۸۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۳۰۶۱۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۳۰۶۱۲۵ و ۳۹۱۸۳۷۵ و ۶۵۳۰۶۲۵ و ۹۱۴۲۸۷۵ و ۱۱۷۵۴۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۶۸۹۳۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۶۸۹۳۵ و ۵۰۶۷۰۵ و ۸۴۴۵۱۷۵ و ۱۱۸۲۳۴۵ و ۱۵۲۰۴۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۱۷۸۳۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۱۷۸۳۵ و ۶۵۳۵۰۵ و ۱۰۸۹۱۷۵ و ۱۵۲۴۸۴۵ و ۱۹۶۰۶۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۸۱۹۳۱۸۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۸۱۹۳۱۸۷۵ و ۸۴۵۷۹۵۶۲۵ و ۱۴۰۹۶۵۹۳۷۵ و ۱۹۷۳۵۲۳۱۲۵ و ۲۵۳۷۳۷۸۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۶۰۳۵۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۶۰۳۵۵ و ۱۰۸۱۰۶۵ و ۱۸۰۱۷۷۵ و ۲۵۲۲۴۷۵ و ۳۲۴۳۱۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۴۵۷۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۴۴۵۷۷۵ و ۱۳۳۷۳۲۵ و ۲۲۲۸۸۷۵ و ۳۱۲۰۴۱۵ و ۴۰۰۳۹۵ است
و ضرب دادن عدد ۵۵۸۸۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۵۵۸۸۵ و ۱۶۷۶۵۵ و ۲۷۹۴۲۵ و ۳۹۱۹۵۵ و ۵۰۳۹۵ است
و ضرب دادن عدد ۷۰۵۲۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۷۰۵۲۵ و ۲۱۱۵۷۵ و ۳۵۲۶۲۵ و ۴۹۳۶۷۵ و ۶۳۴۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۹۱۴۲۶۸۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۹۱۴۲۶۸۷۵ و ۲۷۴۲۸۰۶۲۵ و ۴۵۷۱۳۴۳۷۵ و ۶۴۰۰۷۸۱۲۵ و ۸۲۲۸۴۱۸۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۱۷۵۴۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۱۷۵۴۱۵ و ۳۵۲۶۲۴۵ و ۵۸۷۷۰۷۵ و ۸۲۲۸۶۵ و ۱۰۵۸۷۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۵۲۰۴۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۵۲۰۴۱۵ و ۴۵۶۱۲۴۵ و ۷۶۰۲۰۷۵ و ۱۰۶۴۲۸۵ و ۱۳۶۸۳۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۱۹۶۰۶۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۱۹۶۰۶۱۵ و ۵۸۸۱۸۴۵ و ۹۸۰۳۰۷۵ و ۱۳۷۲۴۳۵ و ۱۷۶۴۵۵۵ است
و ضرب دادن عدد ۲۵۳۷۳۷۸۷۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۲۵۳۷۳۷۸۷۵ و ۷۶۱۲۱۳۶۲۵ و ۱۲۶۸۶۸۹۳۷۵ و ۱۷۷۶۳۶۴۶۲۵ و ۲۲۸۴۰۴۰۳۷۵ است
و ضرب دادن عدد ۳۲۴۳۱۵ بر اعداد ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ حاصل آن ۳۲۴۳۱۵ و ۹۷۲۹۴۵ و ۱۶۲۱۵۷۵ و ۲۲۷۰۲۰۵ و ۲۹۱۸۲۵ است
و ضرب دادن عدد ۴۰۰۳۹۵ بر اعداد ۱

ولی کو اور ان کے ساتھیوں کو بھی بلوایا گیا تھا

مولانا عبدالحی صاحب بڑے عالم، بڑے متقی اور بڑے بزرگ تھے۔ مولانا شاہ عبدالعزیز صاحب کے خاندان سے تھے۔ مولانا شاہ اسماعیل صاحب شہید رحمۃ اللہ علیہ کے خاندان سے تھے۔ مولانا شاہ اسحاق صاحب مکہ معظمہ ہجرت کر گئے تھے۔ مولانا شاہ اسحاق صاحب کے شاگرد مولانا عبدالحی صاحب تھے۔ مولانا عبدالحی صاحب کے شاگرد مولانا حافظ احمد صاحب تھے۔ مولانا حافظ احمد صاحب کے شاگرد مولانا عبدالحق صاحب تھے۔ مولانا عبدالحق صاحب کے شاگرد مولانا عبدالحی صاحب تھے۔ مولانا عبدالحی صاحب کے شاگرد مولانا عبدالحق صاحب تھے۔ مولانا عبدالحق صاحب کے شاگرد مولانا عبدالحی صاحب تھے۔

مولانا عبدالحی صاحب کی تاریخ وفات ۲۶ ربیع الثانی ۱۳۴۱ھ ہے۔

ચાલુ વર્ષના ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ ગ્રામ પંચાયત કચેરી ખાતે ઉપસ્થિત રહેવા તથા ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ

ঐ ঐশ্বর্য্যের অধিকারী হইয়া ঐশ্বর্য্যের অপব্যবহার করিয়াছিল। ঐশ্বর্য্যের অপব্যবহার করিয়া ঐশ্বর্য্যের অধিকারী হই

ومن يتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث لا يحتسب ومن يتوكل على الله فهو حسبه إن الله بالغ أمره قد جعل الله لكل شيء قدرا وإن الله لمع المتقين والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا وإن الله لمع المحسنين ولله ما في السموات وما في الأرض وكان الله بكل شيء محيطا ألا إن أولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون الذين آمنوا وكانوا يتقون لهم البشرى في الحياة الدنيا وفي الآخرة لا تبديل لكلمات الله ذلك هو الفوز العظيم ولا يحزنك قولهم إن العزة لله جميعا هو السميع العليم ألا إن لله ما في السموات وما في الأرض وما يتبع الذين يدعون من دون الله شركاء إن يتبعون إلا الظن وإن هم إلا يخرصون هو الذي جعل لكم الليل لتسكنوا فيه والنهار مبصرا إن في ذلك لآيات لقوم يسمعون قالوا اتخذ الله ولدا سبحانه هو الغني له ما في السموات وما في الأرض إن عندكم من سلطان بهذا أتقولون على الله ما لا تعلمون قل إن الذين يفترون على الله الكذب لا يفلحون متاع في الدنيا ثم إلينا مرجعهم ثم نذيقهم العذاب الشديد بما كانوا يكفرون واتل عليهم نبأ نوح إذ قال لقومه يا قوم إن كان كبر عليكم مقامي وتذكيري بآيات الله فعلى الله توكلت فأجمعوا أمركم وشركاءكم ثم لا يكن أمركم عليكم غمة ثم اقضوا إلي ولا تنظرون فإن توليتم فما سألتكم من أجر إن أجري إلا على الله وأمرت أن أكون من المسلمين فكذبوه فنجيناه ومن معه في الفلك وجعلناهم خلائف وأغرقنا الذين كذبوا بآياتنا فانظر كيف كان عاقبة المنذرين ثم بعثنا من بعده رسلا إلى قومهم فجاءوهم بالبينات فما كانوا ليؤمنوا بما كذبوا به من قبل كذلك نطبع على قلوب المعتدين ثم بعثنا من بعدهم موسى وهارون إلى فرعون وملئه بآياتنا فاستكبروا وكانوا قوما مجرمين فلما جاءهم الحق من عندنا قالوا إن هذا لسحر مبين قال موسى أتقولون للحق لما جاءكم أسحر هذا ولا يفلح الساحرون قالوا أجئتنا لتلفتنا عما وجدنا عليه آباءنا وتكون لكما الكبرياء في الأرض وما نحن لكما بمؤمنين وقال فرعون ائتوني بكل ساحر عليم فلما جاء السحرة قال لهم موسى ألقوا ما أنتم ملقون فلما ألقوا قال موسى ما جئتم به السحر إن الله سيبطله إن الله لا يصلح عمل المفسدين ويحق الله الحق بكلماته ولو كره المجرمون فما آمن لموسى إلا ذرية من قومه على خوف من فرعون وملئهم أن يفتنهم وإن فرعون لعال في الأرض وإنه لمن المسرفين وقال موسى يا قوم إن كنتم آمنتم بالله فعليه توكلوا إن كنتم مسلمين فقالوا على الله توكلنا ربنا لا تجعلنا فتنة للقوم الظالمين ونجنا برحمتك من القوم الكافرين وأوحينا إلى موسى وأخيه أن تبوءا لقومكما بمصر بيوتا واجعلوا بيوتكم قبلة وأقيموا الصلاة وبشر المؤمنين وقال موسى ربنا إنك آتيت فرعون وملأه زينة وأموالا في الحياة الدنيا ربنا ليضلوا عن سبيلك ربنا اطمس على أموالهم واشدد على قلوبهم فلا يؤمنوا حتى يروا العذاب الأليم قال قد أجيبت دعوتكما فاستقيما ولا تتبعان سبيل الذين لا يعلمون وجاوزنا ببني إسرائيل البحر فأتبعهم فرعون وجنوده بغيا وعدوا حتى إذا أدركه الغرق قال آمنت أنه لا إله إلا الذي آمنت به بنو إسرائيل وأنا من المسلمين آلآن وقد عصيت قبل وكنت من المفسدين فاليوم ننجيك ببدنك لتكون لمن خلفك آية وإن كثيرا من الناس عن آياتنا لغافلون ولقد بوأنا بني إسرائيل مبوأ صدق ورزقناهم من الطيبات فما اختلفوا حتى جاءهم العلم إن ربك يقضي بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون فإن كنت في شك مما أنزلنا إليك فاسأل الذين يقرءون الكتاب من قبلك لقد جاءك الحق من ربك فلا تكونن من الممترين ولا تكونن من الذين كذبوا بآيات الله فتكون من الخاسرين إن الذين حقت عليهم كلمة ربك لا يؤمنون ولو جاءتهم كل آية حتى يروا العذاب الأليم فهلا كانت قرية آمنت فنفعها إيمانها إلا قوم يونس لما آمنوا كشفنا عنهم عذاب الخزي في الحياة الدنيا ومتعناهم إلى حين ولو شاء ربك لآمن من في الأرض كلهم جميعا أفأنت تكره الناس حتى يكونوا مؤمنين وما كان لنفس أن تؤمن إلا بإذن الله ويجعل الرجس على الذين لا يعقلون قل انظروا ماذا في السموات والأرض وما تغني الآيات والنذر عن قوم لا يؤمنون فهل ينتظرون إلا مثل أيام الذين خلوا من قبلهم قل فانتظروا إني معكم من المنتظرين ثم ننجي رسلنا والذين آمنوا كذلك حقا علينا ننج المؤمنين قل يا أيها الناس إن كنتم في شك من ديني فلا أعبد الذين تعبدون من دون الله ولكن أعبد الله الذي يتوفاكم وأمرت أن أكون من المؤمنين وأن أقم وجهك للدين حنيفا ولا تكونن من المشركين ولا تدع من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فإن فعلت فإنك إذا من الظالمين وإن يمسسك الله بضر فلا كاشف له إلا هو وإن يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء من عباده وهو الغفور الرحيم قل يا أيها الناس قد جاءكم الحق من ربكم فمن اهتدى فإنما يهتدي لنفسه ومن ضل فإنما يضل عليها وما أنا عليكم بوكيل واتبع ما يوحى إليك واصبر حتى يحكم الله وهو خير الحاكمين

ঐরূপে ঘোষণা করিয়া তাহার কর্ম্মচারী ও সভাসদ্‌গণ সমভিব্যাহারে ঘোষণা করিতে করিতে নগরের চতুর্দ্দিকে ভ্রমণ করিতে লাগিলেন। ঐ সময় নগরের সমস্ত লোক একত্র হইয়া তাহার জয়ধ্বনি করিতে লাগিল। তিনি ঐ সময় ঐ সকল লোকের মধ্যে ঐ ঘোষণা করিতে করিতে

تمام اہل دیہات کو اطلاع دی جاتی ہے کہ حسب سابق ہر سال کی طرح امسال بھی ۱۴ ربیع الاول ۱۳۹۲ھ کو بعد نماز عشاء جلسہ سیرت النبی ﷺ منعقد ہوگا۔ جس میں علماء کرام اور مشائخ عظام خطاب فرمائیں گے۔ لہٰذا تمام اہل دیہات سے گزارش ہے کہ وقت مقررہ پر تشریف لا کر جلسہ کو کامیاب بنائیں۔ (منتظمین)

اعلان ہے کہ ہمارے گاؤں میں ۱۵ شعبان کو بعد نماز عشاء جلسہ سیرت النبی ﷺ منعقد ہوگا۔ جس میں مولانا عبدالستار صاحب خطاب فرمائیں گے۔ تمام اہل علاقہ سے گزارش ہے کہ وقت مقررہ پر تشریف لا کر جلسہ کو کامیاب بنائیں۔ (منتظمین)

اعلان ہے کہ ہمارے گاؤں میں ۱۵ شعبان کو بعد نماز عشاء جلسہ سیرت النبی ﷺ منعقد ہوگا۔ جس میں مولانا عبدالستار صاحب خطاب فرمائیں گے۔ تمام اہل علاقہ سے گزارش ہے کہ وقت مقررہ پر تشریف لا کر جلسہ کو کامیاب بنائیں۔ (منتظمین)

ولما كان الحق تعالى قد أخبرنا بأن الأرض يرثها عباده الصالحون، وأن الله تعالى قد استخلف من قبلنا في الأرض كما استخلف من بعدنا، وأن الله تعالى قد مكن لمن قبلنا دينهم الذي ارتضى لهم، وأمرنا بالتمكين لديننا، وأن نستخلف في الأرض كما استخلف من قبلنا، وأن نمكن لديننا كما مكن لدينهم، وأن نبدل من بعد خوفهم أمنا، ومن بعد ذلتهم عزا، ومن بعد قلتهم كثرة، ومن بعد ضعفهم قوة، وأن نرث الأرض ومن عليها، وأن نكون خير أمة أخرجت للناس، وأن نكون شهداء على الناس، وأن نكون أمة وسطا، وأن نكون أمة مرحومة، وأن نكون أمة مباركة، وأن نكون أمة مهتدية، وأن نكون أمة راشدة، وأن نكون أمة منصورة، وأن نكون أمة ظاهرة، وأن نكون أمة غالبة، وأن نكون أمة قاهرة، وأن نكون أمة عزيزة، وأن نكون أمة كريمة، وأن نكون أمة شريفة، وأن نكون أمة رفيعة، وأن نكون أمة عالية، وأن نكون أمة سامية، وأن نكون أمة مجيدة، وأن نكون أمة ممجدة، وأن نكون أمة معظمة، وأن نكون أمة مبجلة، وأن نكون أمة موقرة، وأن نكون أمة محترمة، وأن نكون أمة مهابة، وأن نكون أمة مرهوبة، وأن نكون أمة مخشية، وأن نكون أمة مرعبة، وأن نكون أمة مفزعة، وأن نكون أمة مرعوبة، وأن نكون أمة مذعورة، وأن نكون أمة مرتاعة، وأن نكون أمة مرتجفة، وأن نكون أمة مرتعدة، وأن نكون أمة مرتعشة، وأن نكون أمة مرتج

ही अल्प पहुंच ही। उन्हें उन्हें उन्हें

//

مکرمی ڈاکٹر صاحب السلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ امید ہے کہ مزاج گرامی بخیر ہوں گے
عرض ہے کہ آپ کے ارشاد کی تعمیل میں ۲۰ مارچ کو میں ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں
حاضر ہوا تھا اور ان سے ملاقات کا وقت مانگا تھا انہوں نے ۲۱ مارچ کو ۱۱ بجے کا وقت
دیا تھا چنانچہ میں ۲۱ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات
کی اور ان کو آپ کا خط دیا اور آپ کی طرف سے سلام بھی پہنچایا اور آپ کی
خیریت دریافت کی اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں
حاضر ہونے کا مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت
مانگا اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۲۲ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۲۲ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۲۳ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۲۳ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۲۴ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۲۴ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۲۵ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۲۵ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۲۶ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۲۶ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۲۷ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۲۷ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۲۸ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۲۸ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۲۹ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۲۹ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۳۰ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۳۰ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۳۱ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۳۱ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۳۲ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۳۲ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۳۳ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۳۳ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۳۴ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۳۴ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۳۵ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۳۵ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۳۶ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۳۶ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۳۷ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۳۷ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۳۸ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۳۸ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۳۹ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۳۹ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۴۰ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۴۰ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۴۱ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۴۱ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۴۲ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۴۲ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۴۳ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۴۳ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۴۴ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۴۴ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۴۵ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۴۵ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۴۶ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۴۶ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۴۷ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۴۷ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۴۸ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۴۸ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۴۹ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۴۹ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۵۰ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۵۰ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۵۱ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۵۱ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۵۲ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۵۲ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۵۳ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۵۳ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۵۴ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۵۴ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۵۵ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۵۵ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۵۶ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۵۶ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۵۷ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۵۷ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۵۸ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۵۸ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۵۹ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۵۹ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۶۰ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۶۰ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۶۱ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۶۱ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۶۲ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۶۲ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۶۳ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۶۳ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۶۴ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۶۴ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۶۵ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۶۵ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے ملاقات کی اور ان کو
آپ کا خط دیا اور آپ کا سلام پہنچایا اور آپ کی خیریت دریافت کی
اور آپ کا شکریہ ادا کیا کہ آپ نے ان کی خدمت میں حاضر ہونے کا
مجھ کو موقع دیا اور ان سے آپ کی طرف سے ملاقات کا وقت مانگا
اور ان کو آپ کا خط دیا۔ ڈاکٹر صاحب نے خط پڑھ کر مجھ سے فرمایا
کہ آپ ان سے کہہ دیں کہ میں ۶۶ مارچ کو ۱۱ بجے ان کی خدمت میں
حاضر ہوں گا اور ان سے ملاقات کروں گا۔ چنانچہ میں ۶۶ مارچ کو ۱۱ بجے
ڈاکٹر صاحب کی خدمت میں حاضر ہوا اور ان سے مل

ಅಂಗಡಿ ಮುಂಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಂದ್ ಆಚರಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಲು ಕರೆ ನೀಡಿದೆ. ಈ ಬಂದ್‌ಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಕ್ಷಣಾ ವೇದಿಕೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಗತಿಪರ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ, ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪರ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ, ಕರ್ನಾಟಕ ಕನ್ನಡ ಸೇನೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಕನ್ನಡ ಪರ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ, ಕರ್ನಾಟಕ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ

وعلى عهده صلى الله عليه وسلم وعلى عهد خلفائه الراشدين رضي الله عنهم وعلى عهد الصحابة والتابعين رضي الله عنهم وعلى عهد الأئمة المجتهدين رحمهم الله تعالى وعلى عهد الملوك والسلاطين رحمهم الله تعالى وعلى عهد العلماء والصلحاء رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأمراء والوزراء رحمهم الله تعالى وعلى عهد القضاة والمفتين رحمهم الله تعالى وعلى عهد الشعراء والأدباء رحمهم الله تعالى وعلى عهد الكتاب والمؤرخين رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأطباء والحكماء رحمهم الله تعالى وعلى عهد المهندسين والمنجمين رحمهم الله تعالى وعلى عهد الفلاسفة والمتكلمين رحمهم الله تعالى وعلى عهد المؤلفين والمصنفين رحمهم الله تعالى وعلى عهد المحدثين والمفسرين رحمهم الله تعالى وعلى عهد الفقهاء والمشايخ رحمهم الله تعالى وعلى عهد الزهاد والعباد رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأولياء والأتقياء رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأبدال والأقطاب رحمهم الله تعالى وعلى عهد الغوث والقطب رحمهم الله تعالى وعلى عهد الصالحين والصالحات رحمهم الله تعالى وعلى عهد العلماء والعاملين رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأساتذة والمعلمين رحمهم الله تعالى وعلى عهد الطلبة والمتعلمين رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأغنياء والفقراء رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأصحاء والمرضى رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأحياء والأموات رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأقارب والأباعد رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأصدقاء والأعداء رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأهل والعشيرة رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأولاد والأحفاد رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأزواج والزوجات رحمهم الله تعالى وعلى عهد الآباء والأمهات رحمهم الله تعالى وعلى عهد الإخوان والأخوات رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأعمام والعمات رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأخوال والخالات رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأجداد والجدات رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأحفاد والحفيدات رحمهم الله تعالى وعلى عهد الأبناء والبنات

" ہوا کہ خلافت عثمانیہ پر ہوا اس وقت یہ ملک بھی ترکوں کے قبضہ میں تھا اور ترکی
سلطنت کے ماتحت تھا اور ترکی سلطنت کے ماتحت ہونے کی وجہ سے یہ ملک بھی
اسلامی ملک سمجھا جاتا تھا اور اس کی حفاظت کو اپنا فرض سمجھتا تھا اور اس کی
حفاظت کے لئے ہمیشہ تیار رہتا تھا اور اس کی حفاظت کے لئے اپنی جان کو
قربان کرنا اپنا فخر سمجھ

حضرت مولانا شاہ عبدالعزیز صاحب محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ کے فتاویٰ کا مجموعہ "فتاویٰ عزیزی" کے نام سے مشہور ہے۔ یہ کتاب دراصل شاہ صاحب کے ان جوابات پر مشتمل ہے جو وقتاً فوقتاً مختلف علاقوں سے آنے والے سوالات کے جواب میں تحریر فرمائے گئے۔ اس کتاب کی ترتیب و تدوین شاہ صاحب کے شاگرد مولانا عبدالحی صاحب نے فرمائی۔ یہ کتاب دو حصوں پر مشتمل ہے۔ پہلے حصے میں عقائد سے متعلق مسائل بیان کیے گئے ہیں، جبکہ دوسرے حصے میں عبادات، معاملات اور دیگر فقہی ابواب کے تحت سوالات اور ان کے جوابات درج ہیں۔ شاہ صاحب کا اندازِ تحریر نہایت سادہ، مدلل اور عام فہم ہے۔ وہ پیچیدہ علمی مباحث کو بھی ایسے انداز میں پیش کرتے ہیں کہ ایک عام قاری بھی بآسانی مسئلہ کو سمجھ سکے۔ فتاویٰ عزیزی کا شمار برصغیر کے ان علمی ذخائر میں ہوتا ہے جو صدیوں تک علماء اور طلبہ کے لیے رہنمائی کا سرچشمہ بنے رہے۔ اس کتاب کی اہمیت اس بات سے بھی واضح ہوتی ہے کہ اس کے بعض فتاویٰ کو بعد کے علماء نے بھی بطور حوالہ پیش کیا ہے۔ یہ کتاب اپنے دور کے علمی، سماجی اور دینی مسائل کا ایک مستند آئینہ ہے۔ اس میں اس زمانے کے رسم و رواج، لوگوں کے سوالات کے انداز اور ان کی دینی ضروریات کا بھی پتہ چلتا ہے۔ اس لحاظ سے یہ کتاب نہ صرف فقہی بلکہ تاریخی اور سماجی اعتبار سے بھی ایک اہم ماخذ ہے۔ اس کتاب کی اہمیت اس بات سے بھی واضح ہوتی ہے کہ اس کے بعض فتاویٰ کو بعد کے علماء نے بھی بطور حوالہ پیش کیا ہے۔ یہ کتاب اپنے دور کے علمی، سماجی اور دینی مسائل کا ایک مستند آئینہ ہے۔ اس میں اس زمانے کے رسم و رواج، لوگوں کے سوالات کے انداز اور ان کی دینی ضروریات کا بھی پتہ چلتا ہے۔ اس لحاظ سے یہ کتاب نہ صرف فقہی بلکہ تاریخی اور سماجی اعتبار سے بھی ایک اہم ماخذ ہے۔

" ولي الله عفا الله عنه وعن جميع المسلمين آمين يا رب العالمين
الحمد لله الذي جعل الحمد مفتاح ذكره وسبب مزيد فضله وإحسانه
والصلاة والسلام على من أرسله رحمة للعالمين وعلى آله وصحبه
الذين هم أعلام الهدى ومصابيح الدجى وبعد فيقول العبد الراجي
عفو ربه الغني محمد بن علي بن محمد الشوكاني عامله الله بلطفه الخفي
وإحسانه الجلي وجعله من الذين لا خوف عليهم ولا هم يحزنون
" لما كان علم الحديث من أشرف العلوم الدينية وأجلها وأعلاها
وأنبلها وأحراها وأولاها وكان الاشتغال به في كل عصر من
الأعصار وجيل من الأجيال من أهم ما يتنافس فيه المتنافسون
ويتباهى به المتباهون ويتفاخر به المتفاخرون ويتكاثر به المتكاثرون
ويتسابق إلى تحصيله المتسابقون ويتزاحم على تعلمه المتزاحمون
ويتهافت على تفهمه المتهافتون ويتكالب على تدبره المتكالبون
ويتحاسد على تفهمه المتحاسدون ويتباغض على تعلمه المتباغضون
ويتعادى على تحصيله المتعادون ويتقاتل على تفهمه المتقاتلون
ويتحارب على تدبره المتحاربون ويتسافك على تعلمه المتسافكون
ويتسافح على تحصيله المتسافحون ويتهارج على تفهمه المتهارجون
ويتعاهر على تدبره المتعاهرون ويتفاجر على تعلمه المتفاجرون
ويتعاقر على تحصيله المتعاقرون ويتهاتر على تفهمه المتهاترون
ويتعاثر على تدبره المتعاثرون ويتعاسر على تعلمه المتعاسرون
ويتعاكس على تحصيله المتعاكسون ويتعاند على تفهمه المتعاندون
ويتعاكر على تدبره المتعاكرون ويتعاصر على تعلمه المتعاصرون
ويتعاصب على تحصيله المتعاصبون ويتعاقد على تفهمه المتعاقدون
ويتعاهد على تدبره المتعاهدون ويتعاقب على تعلمه المتعاقبون
ويتعاون على تحصيله المتعاونون ويتعاضد على تفهمه المتعاضدون
ويتعاضد على تدبره المتعاضدون ويتعاقد على تعلمه المتعاقدون
ويتعاهد على تحصيله المتعاهدون ويتعاقب على تفهمه المتعاقبون
ويتعاون على تدبره المتعاونون ويتعاضد على تعلمه المتعاضدون
ويتعاضد على تحصيله المتعاضد

ולא יכלו לעמוד לפני בני ישראל כי נפלו בחרב לפניהם. ויאמר יהושע אל העם
אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי כה יעשה ה' לכל אויביכם אשר אתם נלחמים
בהם. וגם את מלכיהם יעשה ה' לכם. ויהושע הכה אותם ויבאם אל מקום
המערה ויסגרו שם אנשים על פי המערה. ויהושע ויבני ישראל כלו להכותם
מכה גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה
גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה
גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה
גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה
גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה
גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה
גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה
גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה
גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה
גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה
גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה
גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה
גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה
גדולה עד תמם. ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכות אותם מכה

ואמר לו אם אתה רוצה שיהיה לך בן אז תלך ותשכב עם אשתו של אחיך ותקים לו זרע. ויודע היה אונן שלא יהיה הזרע שיוולד לו בן שיקרא על שמו אלא יהיה נחשב לאחיו המת. ולפיכך כשהיה נכנס אל אשתו של אחיו היה משחית את זרעו על הארץ כדי שלא יתן זרע לאחיו. ומה שעשה אונן לא היה משום שחשש שמא יהיה הבן שיוולד לו מאשת אחיו גדול ממנו ויטול את הבכורה ממנו, אלא משום שהיה מתכוון לתת לאחיו המת את הבכורה שיהיה הבן שיוולד לו מאשת אחיו נחשב לבכור לאחיו המת ולא לו

ולא מצינו - לומר כן ואפי' בלשון אחרת —

ולא יכולתי לעמוד בפני הפיתוי לנסות את כוחי בכתיבת
מכתב לאחד מהם. בחרתי בשלישי, כי הוא היה הצעיר
מכולם, ואולי גם הפתוח ביותר. ידעתי שהוא אוהב
לקרוא ספרים, ולכן חשבתי שאולי יעניין אותו לשמוע
על ספר חדש שיצא לאור בקרוב. לא ציפיתי לתשובה,
אבל הופתעתי לקבל מכתב ארוך ומפורט ממנו, שבו
הוא הביע את התלהבותו מהרעיון ואף הציע כמה
הצעות לשיפור. הוא אפילו הבטיח לקנות את הספר
ברגע שיצא לאור.

כך התחילה ידידות שנמשכת עד היום. אנחנו
מתכתבים לעתים קרובות, ולפעמים אפילו נפגשים
לשתות קפה ולדבר על ספרים. הוא עדיין לא קנה
את הספר שלי, אבל אני לא מתלוננת. אני יודעת
שהוא יעשה זאת ברגע שיהיה לו כסף, ובינתיים
אני נהנית מהחברות שלו ומהעובדה שיש לי
מישהו שאני יכולה לדבר איתו על ספרים.

ולעיל בפסוק ה' נאמר "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד", ומשמע שהיום מתחיל בערב ולא בבוקר. ואם כן, מדוע כאן נאמר "ויהי בקר יום ראשון" ולא "ויהי ערב ויהי בקר יום ראשון"?

ב. בפסוק ו' נאמר "ויאמר אלקים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים". מדוע נאמר "ויהי מבדיל" ולא "ויבדל"?

ג. בפסוק ז' נאמר "ויעש אלקים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן". מדוע נאמר "ויעש" ולא "ויברא"?

ד. בפסוק ח' נאמר "ויקרא אלקים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני". מדוע לא נאמר "ויהי בקר יום שני"?

ה. בפסוק ט' נאמר "ויאמר אלקים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן". מדוע נאמר "ויקוו" ולא "ויקווה"?

ו. בפסוק י' נאמר "ויקרא אלקים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלקים כי טוב". מדוע נאמר "וירא" ולא "ויראה"?

ז. בפסוק יא' נאמר "ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עושה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלקים כי טוב". מדוע נאמר "ותוצא" ולא "ויוצא"?

ח. בפסוק יב' נאמר "ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלקים כי טוב". מדוע נאמר "ותוצא" ולא "ויוצא"?

ומה הוא הדבר שהוא מבקש לעשות? הוא מבקש לעשות את הדבר שהוא מבקש לעשות. הוא מבקש לעשות את הדבר שהוא מבקש לעשות. הוא מבקש לעשות את הדבר שהוא מבקש לעשות.

ולא יכולתי לשמוע את הקול הדק והצרוד שלה, אבל ראיתי את
הפה שלה נפתח ונסגר, ואת הגוף הקטן שלה מתנועע בכיסא
הגלגלים. אחר כך הסתובבתי אל הרופא, שהמשיך לדבר
בקול רם ובטוח, כאילו הוא נואם בכנס רפואי.

"מה קרה?" שאלתי בלחש.

הוא הרים את עיניו מהניירת שלפניו, כאילו רק עכשיו
נזכר שאני יושב שם. "אה, כן," אמר, "אני מצטער. היא
סובלת מהפרעה נדירה בתפקוד הכליות. הגוף שלה מייצר
יותר מדי חלבון מסוים, והוא נשאר בדם במקום לצאת
בשתן. זה גורם לנפיחות, לעייפות ולבעיות בלב."

הסתכלתי עליה שוב. היא נראתה לי כמו ילדה רגילה
לגמרי, חוץ מזה שהיא ישבה בכיסא גלגלים. "אפשר
לרפא את זה?" שאלתי.

הרופא נאנח. "אין תרופה ישירה. אפשר רק להקל על
התסמינים ולנסות לשמור על תפקוד הכליות עד שהגוף
שלה יגדל מספיק כדי שנוכל לנסות השתלה. אבל זה
עלול לקחת שנים, ואנחנו לא יודעים אם היא תחזיק
מעמד עד אז."

שתקתי. לא ידעתי מה להגיד. הרגשתי כאילו נתקלתי
בדלת נעולה בלי מפתח. הרופא הביט בי לרגע, ואז
הוסיף בקול שקט יותר: "היא יודעת את כל זה. היא
ילדה חכמה מאוד. היא יודעת בדיוק מה קורה לה."

יצאתי מהחדר בלי להגיד עוד מילה. בחוץ, בחדר
ההמתנה, ישבו עוד כמה אנשים, כולם עם פנים
מודאגות. אף אחד לא הסתכל על השני. כולם היו
שקועים בעולם הקטן והכואב שלהם.

כשחזרתי הביתה, סיפרתי לאמא שלי על הילדה
בכיסא הגלגלים. היא הקשיבה בשקט, ואז אמרה משהו
שלא שכחתי מאז: "לפעמים, הדבר הכי גדול שאנחנו
יכולים לתת לאנשים הוא לא פתרון, אלא רק נוכחות.
שיידעו שמישהו רואה אותם."

לא ידעתי אם זה נכון. אבל ידעתי שאני לא אשכח
את הפנים של הילדה הזאת, ואת הקול הדק והצרוד
שלה, ואת הדלת הנעולה בלי מפתח.

ומלוכלך ולוח שלם ב' מכוון לגמרי שיבה אחר
ואחרי זאת ראשון ושני ושלישי ורביעי,
בבוקר" ומשוחח אתה על השיעור שעתיד להיות
לפני זה שעות רשומות, בכיתה השלישית, בכיתה ה'
ומיד ב' הראשונים ב' שעות - ומשם לבית הספר שבו
הוא מלמד בשעה 2 בצהרים בערך - ואז הוא
יכול להשתחרר לגמרי ולהיות "בעל בית" בביתו
ועל משפחתו עד למחרת בבוקר.

ואחרי ארוחת הצהרים הוא נח מעט ואחר כך
הוא יושב ומכין את השיעורים שלו למחר.
ואחרי שהוא מסיים את כל זה הוא יכול
לעשות מה שהוא רוצה. הוא יכול לקרוא
ספרים, לשחק עם הילדים, לצאת לטיול
עם אשתו וכדומה.

ואחרי שבוע של עבודה קשה הוא יכול
לנוח ביום שבת ולהתפלל בבית הכנסת.
ביום שבת הוא לא מלמד ולא עושה
שום עבודה אחרת. הוא יכול לנוח
ולהתפלל ולשבת עם משפחתו.

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [

ואמנם, כאשר אין הקונה יודע שהמוכר מוכר את הנכס בזול משום שהוא יודע שהנכס פגום, אין הקונה יכול לתבוע את המוכר על כך שלא גילה לו את הפגם שבנכס, שהרי אין המוכר חייב לגלות לקונה את כל מה שהוא יודע על הנכס, אלא רק את הדברים שהקונה לא יכול לגלותם בעצמו בבדיקה רגילה של הנכס.

ואולם, אם המוכר מכר את הנכס בזול משום שהוא יודע שהקונה טועה לחשוב שהנכס שווה יותר ממה שהוא שווה באמת, אזי המוכר חייב לגלות לקונה את טעותו, שכן אחרת הוא נוהג שלא בתום לב.

ואולם, אם המוכר לא יודע שהקונה טועה, אלא הוא סבור שהקונה יודע את האמת לגבי הנכס, אזי המוכר אינו חייב לגלות לקונה את טעותו, שכן אין המוכר יכול לדעת שהקונה טועה, ולכן אין המוכר נוהג שלא בתום לב.

ואמנם, ראוי שהמוכר יגלה לקונה את טעותו, אך אין זה מחייב על פי הדין.

ולהסביר ולהרחיב את הדעות לעניין
ויתרון אחרון של, יוסף שכן בשעתו
ולמעשה ולמעשה, ולעניין הדעות
ולהסביר ולהרחיב את הדעות לעניין
ויתרון אחרון של, יוסף שכן בשעתו
ולמעשה ולמעשה, ולעניין הדעות
ולהסביר ולהרחיב את הדעות לעניין
ויתרון אחרון של, יוסף שכן בשעתו
ולמעשה ולמעשה, ולעניין הדעות
ולהסביר ולהרחיב את הדעות לעניין
ויתרון אחרון של, יוסף שכן בשעתו
ולמעשה ולמעשה, ולעניין הדעות
ולהסביר ולהרחיב את הדעות לעניין
ויתרון אחרון של, יוסף שכן בשעתו
ולמעשה ולמעשה, ולעניין הדעות
ולהסביר ולהרחיב את הדעות לעניין
ויתרון אחרון של, יוסף שכן בשעתו
ולמעשה ולמעשה, ולעניין הדעות
ולהסביר ולהרחיב את הדעות לעניין
ויתרון אחרון של, יוסף שכן בשעתו
ולמעשה ולמעשה, ולעניין הדעות
ולהסביר ולהרחיב את הדעות לעניין
ויתרון אחרון של, יוסף שכן בשעתו
ולמעשה ולמעשה, ולעניין הדעות
ולהסביר ולהרחיב את הדעות לעניין
ויתרון אחרון של, יוסף שכן בשעתו
ולמעשה ולמעשה, ולעניין הדעות

ב"ה

שלום וברכה לכבוד הרב הגאון המופלג מאור הגולה
מוהר"ר יוסף שלום אלישיב שליט"א

הנני מודיעו בזה שקבלתי מכתבו מיום ... ובו הוא מבקש ממני
שאכתוב לו את שמי ומקום מגורי ומשפחתי וכן את שמות הוריי
ומקום מגוריהם וכן את שמות חמיי וחמותי ומקום מגוריהם
ומשפחתם וכן את שמות אחיי ואחיותיי ומקום מגוריהם
ומשפחתם וכן את שמות א

ויהי בימי אחשורוש - אחשורוש מי הוא - זה שמלך מהודו ועד כוש על שבע ועשרים ומאה מדינות. ומה ראה לספר בשבחו של אחשורוש? אלא לומר לך: כל אותן סעודות שעשה רשע זה לא עשה אלא להתפאר בעושר מלכותו והצגת יקר תפארת גדולתו, כדי שיראו גדוליו ושריו ועבדיו את גבורתו ואת עושר כבודו ואת יקר תפארת גדולתו הרבה ימים, שבע ושמונים יום. וכשמלאו ימי המשתה הללו עשה משתה אחד לכל העם הנמצאים בשושן הבירה, בין גדול בין קטן, שבעת ימים בחצר גינת ביתן המלך. ומה ראה לספר בשבחו של משתה זה? אלא לומר לך: כל אותן סעודות שעשה רשע זה לא עשה אלא להתפאר בעושר מלכותו והצג

ולכן - שיש כאן הוראת לא יעשה בפועל - הוי כלאו
ולכן אינם חייבים - ומכאן יש הוכחה לדברי האומרים
שיש מלקות בלאו שאין בו מעשה אף שהעשה אינו
אלא בדיבור - כגון שבועה שיבא אחיו ואחותו
ומכאן ראיה לדברי הרמב"ם שכתב שהמלקות
הוא על הלאו שבמעשה ולא על הלאו שבדיבור
ולכאורה קשה שהרי בשבועה שיבא אחיו ואחותו
הלאו הוא על הדיבור שלא יבא ולא על המעשה
שלא יבא ואם כן אין כאן מעשה כלל ואיך
מלקין עליו - ויש לומר שהלאו שבמעשה הוא
שלא יבא ואם בא הרי הוא עובר על הלאו
שבמעשה ולכן מלקין עליו

ב' - יש לומר שהרמב"ם סובר שהלאו שבמעשה
הוא לאו שבמעשה ולאו שבדיבור ולכן מלקין
עליו

ג' - ראה - שהרמב"ם סובר שהלאו שבמעשה
הוא לאו שבמעשה ולאו שבדיבור ולכן מלקין
עליו ואין זה נחשב לאו שבמעשה ולאו שבדיבור
אלא לאו שבמעשה בלבד ולכן מלקין עליו
ולכאורה קשה שהרי בשבועה שיבא אחיו ואחותו
הלאו הוא על הדיבור שלא יבא ולא על המעשה
שלא יבא ואם כן אין כאן מעשה כלל ואיך
מלקין עליו - ויש לומר שהלאו שבמעשה הוא

ולא אמרתי לו שום דבר. אבל אחרי שהוא הלך, הרגשתי שאני חייבת לו הסבר. אני לא יודעת למה, אבל הרגשתי שאני חייבת לו הסבר. אז התקשרתי אליו ואמרתי לו שאני מצטערת על מה שקרה, ושאני לא יודעת למה עשיתי את זה. הוא אמר לי שהוא מבין, ושהוא לא כועס עליי. אבל אני יודעת שהוא כועס עליי. אני יודעת שהוא כועס עליי כי אני יודעת שהוא אוהב אותי, ואני יודעת שאני אוהבת אותו, ואני יודעת שאני לא צריכה לעשות את זה. אני יודעת שאני לא צריכה לעשות את זה כי אני יודעת שזה יפגע בו, ואני לא רוצה לפגוע בו. אני לא רוצה לפגוע בו כי אני אוהבת אותו

ד"ר שיכ"ט – כפיה בדיני הסכמי ועדות ה"שלוחה לדין" מעוגנת בחוק?

ב"כ הנתבעים, עו"ד [illegible], מבקש לדחות את הדיון בבקשה לסילוק על הסף, בשל כך שהוא הוגש ביום שישי, ולא הספיק להתכונן כראוי לדיון. לטענתו, הוא לא הספיק לקבל הנחיות מלקוחותיו, ולא הספיק להכין את עמדתם בכתב. לפיכך, הוא מבקש לדחות את הדיון לשבוע הבא.

ב"כ התובעת, עו"ד [illegible], מתנגד לבקשה. לטענתו, מדובר בבקשה סרק, שמטרתה היחידה היא לעכב את ההליכים. לדבריו, הנתבעים יודעים היטב על הגשת הבקשה לסילוק על הסף, ולכן יכלו להתכונן לדיון מבעוד מועד. עוד הוסיף, כי הנתבעים אף לא הגישו בקשה לדחיית מועד הדיון, ולכן אין כל סיבה לדחות את הדיון.

בית המשפט, לאחר ששמע את טענות הצדדים, החליט לדחות את בקשת הנתבעים לדחיית הדיון. בית המשפט קבע, כי הנתבעים יודעים היטב על הגשת הבקשה לסילוק על הסף, ולכן יכלו להתכונן לדיון מבעוד מועד. עוד קבע בית המשפט, כי הנתבעים אף לא הגישו בקשה לדחיית מועד הדיון, ולכן אין כל סיבה לדחות את הדיון.

בית המשפט הוסיף, כי הנתבעים יכולים להגיש את עמדתם בכתב גם לאחר מועד הדיון, ובלבד שיעשו זאת עד למועד הדיון הבא. בית המשפט הבהיר, כי הנתבעים יכולים להגיש את עמדתם בכתב גם לאחר מועד הדיון, ובלבד שיעשו זאת עד למועד הדיון הבא.

בית המשפט הוסיף, כי הנתבעים יכולים להגיש את עמדתם בכתב גם לאחר מועד הדיון, ובלבד שיעשו זאת עד למועד הדיון הבא. בית המשפט הבהיר, כי הנתבעים יכולים להגיש את עמדתם בכתב גם לאחר מועד הדיון, ובלבד שיעשו זאת עד למועד הדיון הבא.

כשהוא מסוגל להבין את הדברים — פשוט עד שהוא מתבייש לשאול שאלות נוספות — ומתוך כך הוא מתרחק מהם — ובמקום שהוא יכול ללמוד ולהתקדם הוא נשאר מאחור — ובמקום שהוא יכול להיות חלק מהכיתה הוא מרגיש מנותק ומבודד — ובמקום שהוא יכול להרגיש שייך הוא מרגיש זר — ובמקום שהוא יכול לשמוח בהצלחה הוא חי בפחד מכישלון — ובמקום שהוא יכול לבנות ביטחון עצמי הוא בונה חומות של הגנה — ובמקום שהוא יכול לגדול הוא מתכווץ — ובמקום שהוא יכול לפרוח הוא נובל — ובמקום שהוא יכול להיות מי שהוא באמת הוא הופך למישהו אחר — מישהו שהוא לא רוצה להיות — מישהו שהוא לא אוהב — מישהו שהוא לא מכיר — ובסוף הוא שואל את עצמו למה הוא לא מצליח — למה הוא לא מרגיש טוב — למה הוא לא מאושר — ואין לו תשובה — כי התשובה נמצאת בדברים שהוא לא עשה — בשאלות שהוא לא שאל — בעזרה שהוא לא ביקש — ובפחד שהוא לא הצליח להתגבר עליו — ולכן הוא ממשיך לחיות את החיים שלו בתוך מעגל סגור — מעגל של חוסר ביטחון — של בדידות — של תחושה שהוא לבד בעולם — ושאף אחד לא באמת רואה אותו — ושאף אחד לא באמת מבין אותו — ושאף אחד לא באמת יודע מה עובר עליו — ולכן הוא נשאר שקט — נשאר בצד — נשאר מאחור — ומחכה שמישהו יבוא ויציל אותו — מבלי לדעת שהמפתח נמצא אצלו — בתוכו — בתוך הלב שלו — בתוך הרצון שלו — בתוך האומץ שלו — לשאול — לבקש — לבכות — לצחוק — להיות — ולחיות — ולא רק לשרוד — ולא רק להסתדר — ולא רק להעמיד פנים — ולא רק להיות בסדר — אלא באמת — באמת — באמת — לחיות.

ולכן — כשאתה רואה ילד שמתרחק — שמפסיק לשאול — שמפסיק לבקש — שמפסיק להיות חלק — אל תחשוב שהוא עצלן — אל תחשוב שהוא לא מעוניין — אל תחשוב שהוא לא מספיק חכם — כי לפעמים הוא פשוט מפחד — ולפעמים הוא פשוט מתבייש — ולפעמים הוא פשוט לא יודע איך לבקש עזרה — ולכן הוא בוחר בדרך הקלה — בדרך הבטוחה — בדרך שלא מוציאה אותו מאזור הנוחות שלו — ואז הוא נשאר שם — ולא מתקדם — ולא גדל — ולא משתנה — ואז הוא מרגיש תקוע — ואז הוא מרגיש לא מספיק טוב — ואז הוא מרגיש שהוא לא שייך — ואז הוא מרגיש שהוא לא יכול — ואז הוא מרגיש שהוא לא ראוי — ואז הוא מרגיש שהוא לא מצליח — ואז הוא מרגיש שהוא לא מאושר — ואז הוא מרגיש שהוא לא חי — ואז הוא מרגיש שהוא לא באמת קיים — ואז הוא מרגיש שהוא לא באמת חי — ואז הוא מרגיש שהוא לא באמת חי — ואז הוא מרגיש שהוא לא באמת חי

ישראל בן יוסף הלוי ממשפחת הלוי ממשפחת הלוי ממשפחת

ולא יכלו לעמוד בפני בני ישראל כי נפלה אימתם ופחדם עליהם. ויהי כאשר ראו בני ישראל כי אין עוד איש בעיר ויתנפלו על העיר ויכוה לפי חרב. ויקחו את האיש ואת אשתו ואת כל אשר בעיר ואת בהמתו לחרם. ויקחו את כל השלל ואת כל הבזה אשר בעיר ויביאו אל מחנה ישראל. ויהי כאשר ראו בני ישראל כי נפלה אימתם ופחדם עליהם

ולא יכול לעמוד בפני הפיתוי. הוא נכנס לחנות ולקח לעצמו כמה ממתקים. כשיצא מהחנות, הוא הרגיש שמישהו עוקב אחריו. הוא הסתובב וראה שזה היה השוטר שראה אותו גונב. השוטר ניגש אליו ואמר לו שהוא עצור. הילד התחיל לבכות ולהתחנן שלא יקחו אותו לתחנת המשטרה. השוטר הסביר לו שהוא חייב לקחת אותו, כי הוא עבר עבירה. הילד הבין שהוא עשה משהו רע, והתחיל להתנצל. השוטר לקח את הילד לתחנת המשטרה, שם הוא נחקר על ידי קצין. הקצין שאל את הילד למה הוא גנב, והילד ענה שהוא לא יודע. הקצין אמר לו שהוא חייב ללמוד מהטעות שלו, ושהוא לא יכול לעשות דברים כאלה יותר. הילד הבטיח שלא יעשה זאת שוב. הקצין שחרר את הילד, אבל אמר לו שהוא יצטרך לבוא לבית המשפט. הילד הלך הביתה, והסביר לאמא שלו מה קרה. האמא כעסה על הילד, אבל אחר כך חיבקה אותו ואמרה לו שהיא אוהבת אותו. הילד הבטיח לאמא שלו שהוא לא יעשה זאת שוב. הוא הלך לישון, והרגיש רע עם עצמו. למחרת, הילד הלך לבית המשפט. השופט שאל את הילד שאלות, והילד ענה בכנות. השופט אמר לילד שהוא יכול ללכת הביתה, אבל שהוא יצטרך לבוא לבית המשפט שוב בעוד חודש. הילד הלך הביתה, והרגיש הרבה יותר טוב עם עצמו. הוא למד את הלקח שלו, והוא לא גנב יותר. הוא גם עזר לאמא שלו בבית, והיה ילד טוב. הוא גם עזר לאחיו הקטן, ושיחק איתו הרבה. הוא היה ילד מאושר, כי הוא ידע שהוא עשה את הדבר הנכון. הוא גם למד שחשוב לכבד את החוק, ושחשוב לא לגנוב. הוא למד שחשוב לכבד את הרכוש של אחרים, ושחשוב לא לקחת דברים שלא שייכים לו. הוא למד שחשוב לכבד את הזמן של אחרים, ושחשוב לא לאחר. הוא למד שחשוב לכבד את הדעות של אחרים, ושחשוב לא לשפוט אנשים. הוא למד שחשוב לכבד את הרגשות של אחרים, ושחשוב לא לפגוע באנשים. הוא למד שחשוב לכבד את הגוף של אחרים, ושחשוב לא להכות אנשים. הוא למד שחשוב לכבד את הנפש של אחרים, ושחשוב לא לצחוק על אנשים. הוא למד שחשוב לכבד את הרוח של אחרים, ושחשוב לא לקלל אנשים. הוא למד שחשוב לכבד את הלב של אחרים, ושחשוב לא לשבור לבבות. הוא למד שחשוב לכבד את הנשמה של אחרים, ושחשוב לא לגנוב נשמות. הוא למד שחשוב לכבד את האלוהים, ושחשוב לא לחטוא. הוא למד שחשוב לכבד את עצמו, ושחשוב לא לשקר לעצמו. הוא למד שחשוב לכבד את המשפחה שלו, ושחשוב לא לבזות את המשפחה. הוא למד שחשוב לכבד את המדינה שלו, ושחשוב לא לבגוד במדינה. הוא למד שחשוב לכבד את העולם, ושחשוב לא להרוס את העולם. הוא למד שחשוב לכבד את הטבע, ושחשוב לא לזהם את הטבע. הוא למד שחשוב לכבד את החיות, ושחשוב לא להתעלל בחיות. הוא למד שחשוב לכבד את הצמחים, ושחשוב לא לכרות עצים. הוא למד שחשוב לכבד את המים, ושחשוב לא לזהם את המים. הוא למד שחשוב לכבד את האוויר, ושחשוב לא לזהם את האוויר. הוא למד שחשוב לכבד את האדמה, ושחשוב לא לזהם את האדמה. הוא למד שחשוב לכבד את השמש, ושחשוב לא להסתכל עליה ישירות. הוא למד שחשוב לכבד את הירח, ושחשוב לא לקלל אותו. הוא למד שחשוב לכבד את הכוכבים, ושחשוב לא לספור אותם. הוא למד שחשוב לכבד את הגלקסיה, ושחשוב לא לחקור אותה. הוא למד שחשוב לכבד את היקום, ושחשוב לא להבין אותו. הוא למד שחשוב לכבד את הזמן, ושחשוב לא לבזבז אותו. הוא למד שחשוב לכבד את המרחב, ושחשוב לא לכלוא אותו. הוא למד שחשוב לכבד את האנרגיה, ושחשוב לא לבזבז אותה. הוא למד שחשוב לכבד את החומר, ושחשוב לא להרוס אותו. הוא למד שחשוב לכבד את האור, ושחשוב לא לכבות אותו. הוא למד שחשוב לכבד את החושך, ושחשוב לא לפחד ממנו. הוא למד שחשוב לכבד את הקול, ושחשוב לא לצעוק. הוא למד שחשוב לכבד את השקט, ושחשוב לא להפריע לו. הוא למד שחשוב לכבד את המילים, ושחשוב לא לשקר. הוא למד שחשוב לכבד את המחשבות, ושחשוב לא לחשוב רעות. הוא למד שחשוב לכבד את הרגשות, ושחשוב לא להסתיר אותם. הוא למד שחשוב לכבד את הגוף, ושחשוב לא לפגוע בו. הוא למד שחשוב לכבד את הנפש, ושחשוב לא לפגוע בה. הוא למד שחשוב לכבד את הרוח, ושחשוב לא לפגוע בה. הוא למד שחשוב לכבד את הלב, ושחשוב לא לשבור אותו. הוא למד שחשוב לכבד את הנשמה, ושחשוב לא לגנוב אותה. הוא למד שחשוב לכבד את האלוהים, ושחשוב לא לחטוא. הוא למד שחשוב לכבד את עצמו, ושחשוב לא לשקר לעצמו. הוא למד שחשוב לכבד את המשפחה שלו, ושחשוב לא לבזות את המשפחה. הוא למד שחשוב לכבד את המדינה שלו, ושחשוב לא לבגוד במדינה. הוא למד שחשוב לכבד את העולם, ושחשוב לא להרוס את העולם. הוא למד שחשוב לכבד את הטבע, ושחשוב לא לזהם את הטבע. הוא למד שחשוב לכבד את החיות, ושחשוב לא להתעלל בחיות. הוא למד שחשוב לכבד את הצמחים, ושחשוב לא לכרות עצים. הוא למד שחשוב לכבד את המים, ושחשוב לא לזהם את המים. הוא למד שחשוב לכבד את האוויר, ושחשוב לא לזהם את האוויר. הוא למד שחשוב לכבד את האדמה, ושחשוב לא לזהם את האדמה. הוא למד שחשוב לכבד את השמש, ושחשוב לא להסתכל עליה ישירות. הוא למד שחשוב לכבד את הירח, ושחשוב לא לקלל אותו. הוא למד שחשוב לכבד את הכוכבים, ושחשוב לא לספור אותם. הוא למד שחשוב לכבד את הגלקסיה, ושחשוב לא לחקור אותה. הוא למד שחשוב לכבד את היקום, ושחשוב לא להבין אותו. הוא למד שחשוב לכבד את הזמן, ושחשוב לא לבזבז אותו. הוא למד שחשוב לכבד את המרחב, ושחשוב לא לכלוא אותו. הוא למד שחשוב לכבד את האנרגיה, ושחשוב לא לבזבז אותה. הוא למד שחשוב לכבד את החומר, ושחשוב לא להרוס אותו. הוא למד שחשוב לכבד את האור, ושחשוב לא לכבות אותו. הוא למד שחשוב לכבד את החושך, ושחשוב לא לפחד ממנו. הוא למד שחשוב לכבד את הקול, ושחשוב לא לצעוק. הוא למד שחשוב לכבד את השקט, ושחשוב לא להפריע לו. הוא למד שחשוב לכבד את המילים, ושחשוב לא לשקר. הוא למד שחשוב לכבד את המחשבות, ושחשוב לא לחשוב רעות. הוא למד שחשוב לכבד את הרגשות, ושחשוב לא להסתיר אותם. הוא למד שחשוב לכבד את הגוף, ושחשוב לא לפגוע בו. הוא למד שחשוב לכבד את הנפש, ושחשוב לא לפגוע בה. הוא למד שחשוב לכבד את הרוח, ושחשוב לא לפגוע בה. הוא למד שחשוב לכבד את הלב, ושחשוב לא לשבור אותו. הוא למד שחשוב לכבד את הנשמה, ושחשוב לא לגנוב אותה. הוא למד שחשוב לכבד את האלוהים, ושחשוב לא לחטוא.